

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 3ον
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 3'

ΑΘΗΝΑΙ. — ΜΑΡΤΙΟΣ 1924
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΟΔΟΣ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ Ε** Τ**

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΛΑΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. Η. ΚΑΛΕΡΓΗ & ΣΙΑΣ
1924

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 32

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Ὁ Τεκτονισμός, ὡς θεσμός παγκόσμιος, ἀναφερόμενος πρὸς πάσας τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, αἰείποτε ἐπεδίωξε διὰ τῶν ἠθικῶν του ἀρχῶν τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ τὴν ἀνύψωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς βαθμὸν ὧσπερ ν' ἀπολαμβάνη ἐν πάσῃ συνεδήσει ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ὁ Τεκτονισμός οὐδέποτε ἀνemieίχθη εἰς τὰς διαμάχας τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὁμάδων ἐκείνων, αἵτινες δὲν ἐζήτησαν νὰ ἐργασθῶν, ὡς αὐτὸς ἐργάζεται, εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπέβλεψαν, νὰ θεραπεύσουν ἀσκόπου φιλοδοξίας καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ καὶ νὰ διακριθῶν τῶν ἄλλων δι' ἀπολαύσεως προνομιακῶν μέσων ζοῆς καὶ δημιουργίας ἐξουσιῶν κοινωνικῶν θέσεων. Εἰς κύρωσιν δὲ τῆς καθιερωθείσης ταύτης ἀρχῆς περὶ ἀποχῆς ἀπὸ τοιαύτης ἐν ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις διαμάχης καὶ πάλιν τῶν ἀνταγωνιζομένων τοιούτων ὁμάδων ἀνεγράφη εἰς τοὺς διέποντας τὰς Τεκτονικὰς Ὁργανώσεις κανονισμοὺς διάταξις ἀπαγορεύουσα τὰς πολιτικὰς συζητήσεις. Διὰ τῆς τοιαύτης ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἐζήτησεν ἐπιπλέον ὁ Τεκτονισμός νὰ κρατήσῃ μακρὰν τὰ μέλη αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν προσωπικῶν πολιτικῶν κομμάτων, ὡς δημιουργούντων τὰ πολιτικὰ πάθη, αἵτινα ὀλεθρίως ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρώπινων κοινωνιῶν. Καθῆκον ἐκ τῶν σπουδαιότερων παντὸς τέκτονος εἶναι νὰ πολεμῇ τὰ πάθη ταῦτα, διότι, ὅταν ἐκδηλῶνται, ἀμβλύνοσι τὰ αἰσθήματα καὶ συσκοτίζουν τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων. Πηγὴ πολ-

λῶν ἀνθρωπίνων δοκιμασιῶν εἶναι ἢ ἐκδήλωσις τῶν παθῶν τούτων. Ἐξ αὐτῶν ἀκόμη ἐπέρχεται ἡ στασιμότης τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν καὶ οὐκ ὀλίγαι ὀπισθοδρομήσεις, αἵτινες μὲ βαρυτάτας πικρίας ἐπότισαν τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ εἰδικώτερον τὰς κοινωνίας, εἰς τὰς ὁποίας διετηρήθησαν ταῦτα ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Αἱ ἀντιλήψεις ὅμως αὗται δὲν ἀποκλείουν τὸν Τεκτονισμὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχη καὶ ἐξυπηρετῆ πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας. Ἄλλ' αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἰδέαι τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶναι ξέναι πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς, αἵτινες ἐπικρατοῦν ἐν τῷ σημερινῷ πολιτικῷ κόσμῳ, διαφέρουσιν οὐσιωδῶς, ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐκτίθεται.

Ὁ Τεκτονισμὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς του δὲν ἀποκαλύπτει διὰ μιᾶς πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλὰ διδάσκει αὐτὰς κατὰ σύστημα, ὥστε βηθμιαίως νὰ προάγωνται οἱ μύσται τοῦ Τεκτονισμοῦ εἰς τὴν ἀληθῆ κατανόησιν τῶν ὑψηλῶν τεκτονικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦτο διότι, ἄνευ τῆς μεθόδου ταύτης τοσοῦτον ὑψηλαὶ φιλοσοφικαὶ ἔννοιαι δὲν δύνανται εὐκόλως νὰ κατανοηθῶσι καὶ βαθέως νὰ ἐντυπωθῶσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν διδασκομένων.

Μακρὰ μελέτη καὶ ἐπιμεμηλεμένη ἐργασία δύνανται μόνον νὰ διαφωτίσουν τὴν διάνοιαν τοῦ Τέκτονος εἰς σημεῖον, ὥστε νὰ κατανοῇ εὐχερῶς τίς εἶναι ἡ ἀληθῆς πολιτικὴ, ἣτις πρέπει νὰ κρατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου κόσμου. Ὄταν ὁ τέκτων φθάσῃ εἰς τὴν εὐχερῆ ταύτην κατανόησιν, τότε διακρίνει, ὅτι ἡ πολιτικὴ εἶναι μία ἀπὸ τὰς θαυμασιωτέρας ἐπιστήμας καὶ ἡ μόνη ἣτις διακανονίζει τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων σχέσεις πρὸς πλήρωσιν παντὸς κοινωνικοῦ σκοποῦ.

Αἱ σχέσεις τῶν ἀτόμων πάσης κοινωνίας εἶναι ἐκείνο, ὅπερ διακανονίζει τὸν ἤρεμον καὶ εἰρηνικὸν βίον, ὅπερ παρέχει πρὸς πάντα ἄνθρωπον τὰ μέσα τῆς ὕλικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ὅπερ τέλος ἐξασφαλίζει τὴν ἀκόλυτον ἐκδήλωσιν τῶν ψυχικῶν του δυνάμεων, διὰ τῶν ὁποίων λειτουργεῖ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καὶ τῆς βουλήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως. Αἱ σχέσεις αὗται διέπονται ὑπὸ νόμων, θεσπιζομένων παρ' ἐκάστης πολιτικῆς κοινωνίας διὰ κοινῆς τῶν μελῶν αὐτῆς βουλήσεως, κατὰ νομικὴν τοῦλάχιστον προϋπόθεσιν. Ἀλλὰ ἵνα οἱ νόμοι οὗτοι διαμορφῶνται ἀναλόγως πρὸς τὴν πλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάγκη νὰ παρουσιάζωνται κατὰ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν ἐπιστήμην, ἣτις δὲν φέρει μεθ' ἑαυτῆς πάθη καὶ ἀτελείας, ἀλλὰ τοῦναντίον παρουσιάζει ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ὅτι κατέχει τὰς ἀληθεῖς ἐννοίας περὶ ἠθικῆς καὶ δικαίου καὶ ὅτι ἔχει ἀπόλυτον ἐπι-

γνωσιν τοῦ τελικοῦ αὐτῆς σκοποῦ. Ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τοὺς νόμους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων βουλήσεως, ἣς ἐκδηλοῦται ὁμαδικῶς καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀντιπροσωπείας. Ἄλλ' ἢ κοινὴ βούλησις διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ κῦρος αὐτῆς πρέπει νὰ ἐκδηλοῦται ἀνεπηρέαστως, χωρὶς οὐδὲν νὰ δεσμεύῃ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς. Ἡ δέσμευσις ἢ ἡ ἀποπλάνησις τῆς κοινῆς βουλήσεως ἀνατρέπει τὴν ἔννοιαν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου δημιουργοῦνται αἱ κοινωνικαὶ δουλεῖαι καὶ ἀπόλλυται ἡ κοινωνικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Τεκτονισμοῦ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναπτύσσει τὰς πλεον θετικὰς ἀρχάς, διότι δέχεται, ὅτι ἐκεῖνο ὕπερ πρέπει νὰ ρυθμίξῃ τοὺς κοινωνικοὺς καὶ πολιτικοὺς νόμους ὡς καὶ τοὺς πολιτικοὺς θεσμοὺς εἶναι τὸ Δίκαιον.

Τὸ Δίκαιον οὐδένα τῶν ἀνθρώπων. δύναται ν' ἀποξενώσῃ τῶν ἐκ φύσεως εὐεργετημάτων, τῶν δικαιωμάτων τῆς φυσικῆς ζωῆς, τῆς ἀπολαύσεως τῶν προϊόντων τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως — ἐκδηλουμένων διὰ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας — τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ ζῆ μετὰ τῶν ὁμοίων του, ἀφοῦ συνσπετέλεσε μετ' αὐτῶν κοινωνίαν, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, ἀπολαμβάνων μετὰ πάντων ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἀγαθὰ. Τὸ δίκαιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ χωρίζῃ ἐν τῇ ἀποκτήσει τῶν κοινωνικῶν ἀγαθῶν τὰ κοινωνικά ἄτομα, διότι εὐθύς ὡς ἄλλως θὰ ἔπραττε, θὰ ἐξηφάνιζε τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἣν ἀπέκάλυπεν ἡ ἀληθῆς πολιτικὴ ἐπιστήμη.

Τὸ Δίκαιον ὁμοιάζει πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, οἵτινες συμβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποτελεσθῆναι τῶν θαυμασίων ἁρμονιῶν αὐτῆς. Διὰ τῶν ἁρμονιῶν τούτων παράγεται ἡ τάξις τοῦ σύμπαντος καὶ διὰ ταύτης πληροῦται ὁ σκοπὸς τῆς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ καὶ εἰς τὰ καθέκατα μέρη. Τὸ ὁμοιάζον πρὸς τοὺς νόμους τοὺς συντελοῦντας εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἁρμονιῶν τῆς φύσεως Δίκαιον, ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς δημιουργίας τῶν κοινωνιῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ βᾶσις αὕτη ἐδραιοῦται ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν κοινωνικῶν ἀτόμων, πάντων τῶν ἰθυνόγων πολιτικῶς τὰ ἄτομα ταῦτα, τότε αἱ κοινωνίαι ἐξελίσσονται ὁμαλῶς, τὰ ἄτομα αὐτῶν ἀποτελοῦν τάξιν καὶ διὰ ταύτης πληροῦσι πάντας τοὺς κοινωνικοὺς καὶ ἀτομικοὺς σκοποὺς. Ἡ πλήρωσις τοῦ σκοποῦ τῶν κατὰ μέρος ἀτόμων ἐκάστης κοινωνίας συνεπάγεται καὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ταύτης, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνύψωσιν. Ὁ σκοπὸς πασῶν τῶν κοινωνιῶν εἶναι νὰ παρουσιάσωσιν ἐν τῷ συνόλῳ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὰς ἄτομα ἐλεύθερα

τὴν διανόησιν καὶ τὴν συνείδησιν καὶ δυνάμενα διὰ τούτων νὰ γνωρίσωσι πάσας τὰς λειτουργίας τῆς φύσεως, τὴν οὐσίαν αὐτῆς καὶ τοὺς νόμους τοὺς διακατανοήσαντες τὰς κατὰ μέρος σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ σύνολον. Ἡ τοιαύτη γνώσις ἀποκαλύπτει τὸν σκοπὸν αὐτῶν καὶ τότε τὰ ἀποτελοῦντα τὰς κοινωνίας ἄτομα καθίστανται πανευτυχῆ καὶ εὐδαίμονα.

Αἱ διεπόμεναι ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων κοινωνίαι, εἰς δὲν κατευθύνονται πρὸς τοὺς τοιοῦτους σκοπούς, τότε ἀναμφισβητήτως εὐρίσκονται ἔξω τῆς φυσικῆς τῶν τροχιᾶς καὶ τὰ ἀποτελέσματα οὐτῶν εἶναι ὀλέθρια καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀτόμων αὐτῶν καὶ δι' ἕκαστον τούτων. Αἱ κοινωνίαι, αἵτινες δρῶσιν ἔξω τῆς φυσικῆς τῶν τροχιᾶς οὐδένα συνειδητὸν λόγον ἔχουσι ν' αὐτοδιατίθενται κατὰ βούλησιν, καὶ τότε εἶναι μοιραίως προσωρισμένα νὰ περιέρχωνται ἀλληλοδιαδόχως εἰς κατάστασιν δουλείας ὑπὸ διαφόρους μορφάς. Αἱ τοιαῦται, ὑπὸ δουλείαν διατελοῦσαι κοινωνίαι ἐπόμενον εἶναι νὰ ὑψίστανται παντοειδεῖς δοκιμασίας καὶ τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὰς ἄτομα νὰ κινῶνται οὐχὶ κατὰ συνειδητὸν λόγον, ἀλλ' ἄνευ τοιοῦτου, μοιραίως καὶ τυχαίως.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Τεκτονισμοῦ διὰ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς τούτων ζητεῖ τὴν ἀφύπνισιν τῆς κοιμωμένης ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ζητεῖ νὰ κατευθύνῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸ ἠθικὸν τοῦτο ἐπίπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ διακρίνῃ, τί εἶναι, ὅπερ πρέπει νὰ διακατανοήσῃ τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς ὁμοίους του ἐν τῇ κοινωνικῇ πολιτικῇ καὶ τῇ πολιτειακῇ ζωῇ. Ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν τοιαύτην κατανόησιν ὁ ἄνθρωπος, τότε γνωρίζει ἐν συνειδήσει πλεον τὸν ῥυθμιστὴν τῆς ζωῆς του καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐλευθερίας του, ἣτις ἐξασφαλίζει εἰς πάντα τὰ ἄτομα τὴν ἐξύψωσιν τοῦ φρονήματος καὶ τὴν χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του. Τὴ σημερινὰ κοινωνικὰ ἄτομα, ἀγνοοῦν — διότι οὕτως διεμόρφωσε ταῦτα κρατήσασα παράλογος πολιτικὴ — ἀγνοοῦν τὴν ἐννοίαν τῆς ἐλευθερίας των καὶ τὴν δι' αὐτῆς χρῆσιν τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτειακῶν των δικαιωμάτων.

Ὁ Τεκτονισμὸς διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς του ζητεῖ πρὸ παντὸς νὰ ἀποδοθῶσιν αἱ ἐλευθερίαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ διδαχθῇ οὕτως νὰ κατανοῇ τὴν ὑψίστην σημασίαν αὐτῶν. Οὐδεὶς ἄνθρωπος δύναται νὰ φέρῃ δεδικαιολογημένον τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς δὲν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ ἀνεξιτήλως δὲν εἶναι ἀποτετυλωμένη ἡ ἐννοία τῆς ἐλευθερίας ἐνασκήσεως τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων. Ἡ ἔλλειψις τῆς ἐννοίας ταύτης ἐδημιούργησε τὴν ὑποταγὴν του εἰς τὰς παντοειδεῖς δουλείας, αἵτινες ἐξησχῆθησαν κατ' αὐτοῦ μέχρι σήμερον.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ ἔμβλημα, περὶ τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ πᾶσα φωτεινὴ διάνοια, εἶναι τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀποβάλλει πᾶν ἄτομον τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, εἶναι τὸ κατευθύνον τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν εἰς τὰς ἠρωϊκὰς πράξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐξασφαλίζεται ἡ ὁμαλὴ λειτουργία καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν πολιτειῶν.

Ἐὰν ὁ σημερινὸς κόσμος εὐρίσκειται εἰς κατάστασιν ἀκαθόριστον ἀπὸ ἀπόψεως κατευθύνσεως, τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς ταπεινῆς καὶ ἀνελευθέρου σκέψεως τῶν ἀπ' αἰῶνων κρατησάντων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν κατὰ μοιραίαν ἔξιν καὶ ἀπομίμησιν διαδεχομένων ἀλλήλους, ὡς ἐκ τῶν δημιουργηθειῶν συνθηκῶν καὶ ἀντιλήψεων τῶν Λαῶν μέχρι τοῦδε. Ἡ τοιαύτη κατάστασις, ἢ ἐπὶ τοσοῦτον συνεχίζουσα καὶ διαρκῶς ἐπιδεινούσα τὸ καταστρεπτικὸν αὐτῆς ἔργον εἶναι ἀποτέλεσμα μεθόδων ἀνελευθέρων, τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη ὁ μέχρι τοῦδε πολιτικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ προσανατολισθῇ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου ὠδήγησε τοὺς Λαοὺς πάντοτε εἰς καταστρεπτικοὺς πολέμους καὶ εἰς τὸν ἐπι καταστρεπτικώτερον τελευταῖον εὐρωπαϊκὸν τοιοῦτον, ἐκ τοῦ ὁποῖου τόσα δεινὰ ἐβάρυναν καὶ ἐπὶ μακρὸν ἔτι θὰ βαρύνωσι τοὺς Λαοὺς.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ Τεκτονισμοῦ αἰρομένη ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἰδέας χωριζούσης τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁμοίου του, ζητεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀλήθειαν, ζητεῖ νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης, διότι μόνον διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων εἶναι δυνατὸν ν' ἀναπνεύσῃ ὁ ἀνθρώπινος κόσμος καὶ μόνον δι' αὐτῶν δύναται νὰ κρατήσῃ τάξις εἰς τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας. Τὸ ἔργον τῆς πολιτικῆς τοῦ Τεκτονισμοῦ ζητεῖ ἐπὶ πλεον νὰ ἐκτοπίσῃ ἐκ τοῦ μέσου τῶν κοινωνιῶν τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτάς, ὅτι ἡ τοιαύτη διαίρεσις αὐτῶν, μὲ διαφορετικὰς κατευθύνσεις ἐκάστης, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἀθλιότητας καὶ τὰς δοκιμασίας τῶν Λαῶν καὶ νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς μακρὰν πάσης ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς καταστάσεως.

Ἡ συνέχισις τῆς κρατούσης πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Λαῶν ὁλονὲν θὰ ἀποξενώσῃ τὸ κοινωνικὸν ἄτομον ἀπὸ τὴν αἴσθησιν καὶ ἀπόλαυσιν τῆς πραγματικῆς χαρᾶς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ θ' ἀπ' μακρόν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστημονικῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἡ κοινωνία καὶ οἱ λαοὶ ἔχουσι φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον δι' αὐτοκνησθῆναι καὶ αὐτοδιατίθενται. Ἡ ἔλλειψις τῆ ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας τῶν συγχρόνων π' ἀποτελεῖ οὐ μόνον τὴν παραβίασιν τῆς ἐλευθερίας

ζει αὐτὰς εἰς ἀλληλομαχομένας ομάδας, ὠθοῦσα εἰς φρικαλέους παραγμούς τὰς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρονα συσκοτίζει πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάνοιαν εἰς βιθμὸν ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὡς κοινωνικὸν ἄτομον νὰ χάσῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ νὰ πιστεῦν μοιραίως, ὅτι εἶναι προορισμένος ἐκ φύσεως νὰ ὑφίσταται πάσας τὰς δοκιμασίας τῆς δουλείας καὶ νὰ ἀγωνίζεται νὰ ζῇ διὰ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους

Σ. Κ. Νάγος 31.:

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΕΝ Τῆ ΣΤΟᾶ

Θεμελιώδεις βάσεις τῆς ἐν Στοᾷ ἐργασίας.

«Συνερχόμεθα ἐν Ἐλευθεροτεκτονικῇ Στοᾷ, ὅπως συνδράμωμεν ἀλλήλους πρὸς χαλίνωσιν τῶν παθῶν ἡμῶν, ὑψούμενοι ὑπερᾶνω τῶν διαιρούντων τὸν κόσμον παθῶν καὶ συμφερόντων καὶ διδαχθῶμεν νὰ καταστρέλωμεν τὰς ὁμάδας ἡμῶν. Ἐργαζόμεθα διαρκῶς πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἠθικοῦ ἡμῶν, ἐθίζοντες τὰ πνεύματα ἡμῶν πρὸς τὰς ὑψηλὰς ἰδέας τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος».

Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων φράσεων συνοψίζεται ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὁ Τέκτων ἔχει νὰ πληρώσῃ συνεργαζόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν του ἐν Στοᾷ. Οἱ Τέκτονες συνερχόμενοι ἐν τῇ Στοᾷ τῶν δὲν τὸ πράττουν, ἵνα ἐξυψηλευθῶσιν συμφέροντα ἢ βλέψεις. Δὲν συνέρχονται, ἵνα ἀκούσων εἰκῆ καὶ ὡς ἔβουλε καὶ ἀποθανυμάσων τὰ ἔργα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ρητορικοῦ, λόγου, στίχους ὑψητεροῦς ποιήσεως ἢ ἀνάλυσιν φιλοσοφικῶν θεμάτων. Δὲν ἀποτελεῖ ἡ Στοά τὴν ἑξουσίαν φιλολογικοῦ Συλλόγου. Δὲν συνέρχονται ἵνα ἀποδώσων ἀφηγητικὴν λατρείαν πρὸ τὸ ὑπέρτατον Ἄνω. Δὲν συνέρχονται ἀπλῶς, ἵνα εὐχαρίστως τὴν βραδυάντων, ἢ νὰ γνωρισθῶσι μετ' ἄλλων οἵτινες εἶναι δυνατόν νὰ φανῶσιν ὠφελίμοι εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ οἱ τέκτονες ἐν τῇ Στοᾷ τῶν, τὸ πράττουν, ἵνα ἐργασθῶσιν ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πρώτου καὶ κύριου ἔργου τοῦ Τέκτονος, ἵνα ἀποδοθῶσιν ἑαυτοῦ ἀποδομένους εἰς τὰς ἰδίας σκέψεις, εἴτε ὅταν ἐργάζωνται ἐξωτερικῶν ἔχόντων τὸν αὐτὸν μετ' αὐτοῦ σκοπὸν. Ἐν τῇ Στοᾷ τῶν ἑξωτερικῶν ἐν μονήρῃ σκέψει, πρέπει νὰ ἐξε-

μέχρι

τάξη μετ' αὐστηρότητος ἑαυτὸν καὶ τὰς ἰδίας ἑαυτοῦ πράξεις, ἵνα ἀσκήσῃ ἐφ' ἑαυτοῦ ἔλεγχον καὶ διορθώνη τὰς ἀντιλήψεις του ἢ ἀναγνωρίσῃ τὰ σφάλματα καὶ ἐλαττώματά του. Ὄταν δὲ συνεργάζεται μετ' ἄλλων ἐν τῇ Στοᾷ των πρέπει νὰ πράττῃ τοῦτο, ὅπως ἐν τῇ μετὰ τῶν ἄλλων συναναστροφῇ καὶ συνεργασίᾳ ἐθίζεται ἐν τῇ ἀνασκήσει τῆς ἀρετῆς καὶ ἐξοικειοῦται πρὸς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, ἣτις βασιίζεται ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἀδελφότητος καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν νόμων τῆς ἰσότητος τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, νόμων καὶ αἰσθημάτων, ἅτινα δυστυχῶς δὲν ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ.

Συνέρχονται οἱ τέκτονες ἐν τῇ Στοᾷ των, ὅπως παρέχωσι πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομήν, ἵνα καταστέλλωσι τὰς ὁρμάς των, χαλιναγωγῶσι τὰ πάθη των καὶ ὑψοῦνται ὑπεράνω τῶν διαιρούντων τὸν βέβηλον κόσμον παθῶν καὶ συμφερόντων. Διὰ νὰ συντελῆται τοῦτο πρέπει ἀπὸ τὸν καθένα τῶν συνεργομένων νὰ λείπῃ, ἢ, ἂν ἐκδηλῶται, νὰ καταπνίγηται ἅμα τῇ γενέσει του, πᾶν αἰσθημα ἐγωϊσμοῦ, φιλαρχίας, τάσεως πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ματαιοδοξίας, καὶ παντὸς ἐτέρου τοιούτου ἐλαττώματος. Πρέπει ἀπὸ τὸν καθένα νὰ ἐκδηλῶται ἡ προσήλωσις πρὸς τὸ καθῆκον, ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων καὶ ἡ τάσις πρὸς ἐξηπρήτησιν κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ οὐχὶ ἀτομικῶν βλέψεων. Πρέπει ὁ καθείς νὰ παρέχῃ ἑαυτὸν παραδείγμα ἀνοχῆς πρὸς τὰ τυχόν μικρά ἐλαττώματα τῶν ἀδελφῶν του, σεβασμοῦ πρὸς τὴν γνώμην καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν πλειόνων, μετὰ τῶν ὁποίων ἀναγκαίως συνεργάζεται, ἔστω καὶ ἂν ἔχῃ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν πλάνῃ. Ἄν δὲ διαφωνῇ πρὸς τοὺς λοιποὺς εἰς τὰς γενικὰς βάσεις τῆς συνεργασίας, πρέπει νὰ ἐγκαταλείπῃ ἄνευ θορύβου τὸ ἀνομοιογενές πρὸς αὐτὸν περιβάλλον τοῦτο, καὶ νὰ προστίθῃται εἰς ἄλλο περιβάλλον συμφωνότερον πρὸς τὰς ἀντιλήψεις του. Πρέπει νὰ ἐκδηλοῖ νομιμοφροσύνην καὶ προσήλωσιν εἰς τὸν νόμον, ὅστις ἐκφράζει τὴν κοινὴν θέλησιν. Ἄν δὲ εὐρίσκῃ τοὺς νόμους ἐλαττωματικούς, πρέπει νὰ προτείνῃ τὴν τροποποίησίν των διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καὶ νὰ μὴ τοὺς παραβαίνῃ, διότι οὕτω προκύπτει ἡ ἀναρχία.

Ἐὰν ὁ τέκτων τοιοῦτον ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν ἐν τῇ Στοᾷ του βοηθεῖ πράγματι καὶ τοὺς ἀδελφούς του διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ἐπιρροῆς του, ὅπως χαλιναγωγῆσωσι τὰ πάθη των, ἐθισθῶσιν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀρετῆς καὶ βελτιωθῶσιν. Ἐὰν ὅμως ὁ τέκτων ἐμφανίζεται ἐν τῇ Στοᾷ του μὲ χαρακτηριστὰ ἀντίθετον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον περιεγρά-

ψαμεν, τότε τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ἀντίθετον. Τὰ πάθη ἐξάπτονται περισσότερο, μεταφέρεται ἐν τῇ Στοᾷ ἢ κατάστασις, ἢ ὁποία παρουσιάζεται ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἢ καὶ εἰς οἴονδῆποτε ὄμιλον βεβήλων ἀνθρώπων, καὶ τότε ἀντί νὰ βοηθοῦν οἱ τέκτονες ἀλλήλους πρὸς βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν ἑαυτῶν, γίνονται χειρότεροι βέβηλοι ἀπ' ὅτι ἦσαν, ὅταν δὲν ἐκαλοῦντο τέκτονες. Εἶνε προτιμότερον τότε νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς Στοᾶς, παρά νὰ παραμένωσιν εἰς αὐτάς, καὶ νὰ παρουσιάζουν εἰκόνα ἀντίθετον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τὸ Τάγμα τῶν τοῦς θέτει ὡς σκοπὸν.

* *

Ἔσα ἀνωτέρω ἀναφερόμεν ἴσως ξενίσουν τινὰς τῶν ἀδελφῶν καὶ ἴσως χαρακτηρίσιν τὴν εἰκόνα τῆς ἐν Στοᾷ ἐργασίας ὡς ὅπως ξένη πρὸς τὸν τεκτονισμόν. Καὶ θὰ ἔχουν δίκαιον, διότι ἴσως εἰς καμμίαν Στοάν δὲν ἔτυχε νὰ γνωρίσουν οὕτω τὸ ἔργον τοῦ τέκτονος.

ἴσως ἄλλοι ἀδελφοί μὲ κατηγορήσουν, ὅτι μετέβαλα τὸν φίλτατον «Πυθαγόραν» εἰς ἄμβωνα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπιτηδεύομαι τὸν ἱεροκήρυκα. Πρὸς τούτους συνιστῶ περισσότερο νὰ προσέξουν τὰ γραφόμενά μου, διότι, ἂν περισσότερο ἐμβαθύνουν εἰς ταῦτα, θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς σιήλης ταύτης ἐκτιθέμενα δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς μίαν ἀνάπτυξιν ἠθικῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ τὴν ἀνάλυσιν ἐνὸς συστήματος πρακτικῆς ἐξασκήσεως τῆς ἠθικῆς, τοῦ συστήματος ἀκριβῶς ἐκείνου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται τὰ τυπικὰ καὶ αἱ παραδόσεις τοῦ Ταγματος μας.

Οἱ παραξενεύομενοι ἐκ τῶν γραφομένων μου οὐδέποτε ἀπὸ τῆς μυθσεωῆς τῶν θὰ ἐσκέφθησαν περὶ τεκτονισμοῦ. Καὶ ἂν ἀκόμη ἀνῆλθον εἰς τεκνονικά ἀξιώματα καὶ ἀσκῶσι τεκτονικά λειτουργήματα, ἂν ἔχουν ἀντίθετον γνώμην, σημαίνει τοῦτο, ὅτι κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν λειτουργημάτων τῶν ἀναγινώσκουν μηχανικῶς τὰ τυπικὰ καὶ κατόπιν εὐθὺς ἀμέσως τὰ ἀφήνουν νὰ κοιμῶνται. Ἐὰν ὀλίγον προσεῖχον εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν τυπικῶν, θὰ ἐπείδοντο, ὅτι τεκτονικὴ ἐργασία εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα ἀναλύομεν.

* *

Θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐν Στοᾷ ἐργασίας δὲν πληροῦται, ἂν μὴ ἡ Στοᾶ ἀποτελῇ περιβάλλον ἐμπεφορημένον ὑπὸ τῶν τεκτονικῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς τεκτονικῆς ἰδεολογίας, πρὸς τὸ ὁποῖον περιβάλλον ἀναγκαίως ἀφομοιοῦται πᾶν ἀφομοιώσιμον μέλος τῆς Στοᾶς, ἢ

ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀποβάλλεται πᾶν τὸ μὴ τοιοῦτον. Πῶς δὲ γίνεται αὕτη ἢ ἀφομοίωσις; Εἵτομεν διὰ τῆς ἀλληλεπιδράσεως, διὰ τοῦ παραδείγματος, διὰ τοῦ ἀμοιβαίου διαφωτισμοῦ. Ἔργον τοῦ τέκτονος εἶναι ἢ ἀσκησις τῆς ἀρετῆς. Ἡ ἀρετὴ ὅμως δὲν διδάσκεται διὰ λόγων «οὐ διδακτὸν» κατὰ Πλάτωνα. Μὲ τὸ ἄκουσμα καμμιάς διδαχῆς μὲ κανὲν ἀνάγνωσμα δύναται τις νὰ τελειοποιηθῆ. Δύναται ὅμως ὁ ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀρετῆς στοιχεῖα νὰ βοηθηθῆ εἰς τὴν αὐτοβελτίωσίν του, ἂν εὐρεθῆ ἐντὸς περιβάλλοντος ἀποτελουμένου ἐξ ἀνδρῶν ἐναρέτων. Κανὲν ἄθροισμα ἀνθρώπων δὲν θὶ γίνῃ ποτὲ *Τεκτονικὴ Στοὰ*, ἂν δὲν ἀποτελεῖται ἐκ πεφωτισμένων ἀνδρῶν ἀσκούντων τὴν ἀρετὴν. Καμμία Στοὰ συγκεκριμένη ἀπὸ ὕλικόν διαφορετικόν δὲν θὰ γίνῃ πράγματι Τεκτονικὴ Στοὰ μὲ τὸ νὰ ἀναπτυχθῶσιν εἰς αὐτὴν μερικαὶ ἠθικαὶ διδασκαλίαι. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ Στοαὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀπλᾶ σχολεῖα, ἢ ἐκπαιδευτήρια, ἀλλ' *ἐργαστήρια τῆς βασιλικῆς τέχνης*, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἄλλο συντελεῖται, εἰμὴ μόνον κατεργασία ψυχῶν, σφυρηλάτησις χαρακτήρων, μόρφωσις ἐλευθέρων καὶ χρηστῶν συνειδήσεων, πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται ὄχι λόγια, ἀλλὰ καταβολὴ θελήσεως καὶ ἐργασίας ἀτομικῆς πρὸς αὐτοβελτίωσιν καὶ παροχὴ ἀμοιβαίας πρὸς τοῦτο βοηθείας.

*
* *

Πρὸς τούτοις ἀπαιτεῖται καὶ ἀμοιβαία διαφώτισις τῶν μελῶν *τῆς Στοᾶς*. Ἐπὶ τίνας; Ἐπὶ τῆς ἰδεολογίας, ἐπὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Τάγματος. Ἡ ἐννοια τῆς ἠθικῆς βεβαίως εἶνε μία. Ἄλ' αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς ὅλα τὰ συστήματα. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀνάλυσις τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ συστήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκομεν. Ὅμιλοῦμεν περὶ ἰσότητος, περὶ ἀδελφότητος, περὶ ἐλευθερίας κ.λ.π. Ἄλλ' αἱ ἀρχαὶ αὗται περιέχουν ἐννοίας, διαφοροῦς κατὰ τὰς διαφοροῦς ἀντιλήψεις. Τίς εἶναι ἡ γνησίως σύμφωνος πρὸς τὴν τεκτονικὴν ἰδεολογίαν ἐννοια τῶν ἀρχῶν τούτων; Εἶναι τοῦτο ζήτημα ἀναλύσεως. Καὶ ἡ ἀνάλυσις αὕτη εἶναι ἀντικείμενον ἐργασίας ἐν Στοᾷ.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται πρέπει νὰ ἔχουν μίαν ἐδραίαν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται. Τοιαύτην βάσιν δύναται ν' ἀποτελῆ μόνον μία Κοσμοθεωρία. Τοιαύτην Κοσμοθεωρίαν περιλαμβάνει καὶ ὁ τεκτονισμός, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ στηρίξῃ καὶ δικαιολογήσῃ τὸ ἠθικοκοινωνικόν του σύστημα. Καὶ τὴν Κοσμοθεωρίαν ταύτην ἐν τῇ συμβολικῇ Στοᾷ ἔχουν διατυπώσει οἱ ἰδρυταὶ τοῦ τάγματος εἰς τὰ σύμβολα τῆς διακοσμήσεως τοῦ τεκτονικοῦ Ναοῦ καὶ εἰς τὰς ἀλληγορίας τῶν μυ-

ήσεων. Τα σύμβολα ταῦτα καὶ αἱ ἀλληγορίαι δὲν ἔχουν μόνον ἠθικὴν ἔννοιαν. Ὁ τυχόν ἰσχυριζόμενος τοῦτο εἶναι ἀτελῶς μεμνημένος εἰς τὰ τεκτονικὰ μυστήρια. Τὴν κοσμοθεωρίαν ὅμως, ἣτις κρύπτεται ὑπὸ τὰ τεκτονικὰ σύμβολα, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρυσθῶμεν ἐν τῇ συμβολικῇ Στοᾷ εἰμὴ μόνον δι' ἔρμηνείας τῶν συμβόλων τούτων καὶ τῶν ἀλληγοριῶν τῶν μυσήσεων. Ἀπαιτεῖται ὅθεν νὰ γίνεται ἐν τῇ Στοᾷ καὶ τοιαύτη ἐρμηγνευτικὴ ἀνάλυσις διὰ νὰ δυνηθῶσιν οἱ ἀδελφοὶ τῆς Στοᾶς νὰ γνωρίσουν τὸ σύστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν, διὰ νὰ ἀποκτήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς στήριξιν τῶν ἠθικῶν ἀντιλήψεων τῶν φιλοσοφικόν ἔρεισμα.

Ἡ φιλοσοφικὴ ἔρευνα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸν τέκτονα καὶ δι' ἄλλον λόγον ἀκόμη σπουδαιότερον, ὃ ἔχων ἀνεπαρκεῖς γνώσεις περὶ τοῦ Σύμπαντος, περὶ τῶν λειτουργιῶν του καὶ περὶ τοῦ ἀρχικοῦ αἰτίου εἶναι περιορισμένον πνεῦμα. Τὸ περιορισμένον πνεῦμα, τοῦ ὁποῖου ὁ ὀρίζων τῶν ἀντιλήψεων δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τοῦ ἐγώ του, ἢ τὸ πολὺ πέραν τῆς οἰκογενείας του, εἶναι ἐγωϊστικόν. Ἡ ἐγωϊστικὴ ὅμως ἀντίληψις ἀντίκειται πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἠθικάς τοῦ τεκτονισμοῦ ἀρχάς.

Ὁ ἐγωϊστὴς δὲν δύναται νὰ γίνη ποτὲ τέκτων, καὶ ἂν τυπικῶς λάβῃ τὸν τίτλον τοῦτον. Διὰ νὰ γίνη λοιπὸν ὁ τέκτων πράγματι τοιοῦτος, πρέπει νὰ εὐρύνη τὰς ἀντιλήψεις του διὰ τῆς φιλοσοφικῆς ἐρεῦνης. Πρέπει νὰ διασειλή τὸ ἐγώ του μέχρι τοῦ ἀπείρου διὰ νὰ δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τὴν εὐρύτητα τῆς καθολικῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφότητος. Πρέπει νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως διὰ νὰ δύναται νὰ κρίνῃ δικαίως καὶ ἀμερολήπτως καὶ τὰ φαινόμενα τοῦ πρακτικοῦ βίου. Πρέπει ὁ τέκτων νὰ αἰσθανθῇ τὴν ζωὴν τοῦ Σύμπαντος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι εἶναι πολίτης τοῦ Σύμπαντος καὶ οὐχὶ πολίτης μιᾶς πολιτείας ὀρισμένης ἢ μέλος μιᾶς μόνης οἰκογενείας. Διότι ἐν τῇ ἀντιλήψει ταύτῃ τῆς ἐννοίας τοῦ πολίτου τοῦ Σύμπαντος ἔγκειται ἡ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου ἐλευθερία καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δουλωσύνης τῶν παθῶν, τοῦ φόβου καὶ τῶν εὐτελῶν ἐλπίδων (1).

Ἡ φιλοσοφικὴ ζήτησις ὅθεν ἀποτελοῦσα ἀνάγκην διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ τέκτονος, ἀποτελεῖ συνάμα καὶ σπουδαῖον ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας τῶν Στοῶν.

Ἀναγκαῖα ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἀνάλυσις, ἰδίως εἰς τὰ νέα μέλη τῶν Στοῶν, τῆς ἱστορίας τοῦ Τεκτονισμοῦ καὶ τῶν στοιχείων τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Στοῶν καὶ τοῦ τεκτονικοῦ Τάγματος ἐν γένει,

(1) Πρβλ. Βερτρ. Φῶσσελ. «Τὰ προβλήματα τῆς φιλοσοφίας».

καθόσον ἡ βαθεΐα τούτων κατανόησις καὶ εὐσυνείδητος ἐφαρμογή ἐμπεδώνει εἰς τὸ πνεῦμα τῶν τεκτόνων τὰς ἀντιλήψεις περὶ συντάξεως μιᾶς ὄντως ἐλευθέρως καὶ κολῶς ὀργανωμένης πολιτείας καὶ βοηθεῖ αὐτοὺς νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς ἐλευθέρως συνταγματικὰς ἀρχὰς ἐν τῇ πρακτικῇ τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου, ἀρχὰς ἀνευ τῶν ὁποίων εἶναι ἀνέφικτος ἡ κοινωνικὴ γαλήνη καὶ Πρόοδος.

Ἐὰν εἰς μίαν Στοάν ἡ ἐργασία διεξάγῃται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καθ' ὃν ἀνεπτύξαμεν τρόπον, καὶ ἐὰν αἱ μῆσεις καὶ αἱ τεκτονικαὶ λειτουργίαι ἐν γένει κελῶνται μὲ σοβαρότητα, τάξιν, ἐπιβλητικότητα καὶ βαθεΐαν ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον πληροῦσι, καὶ τῶν ἐννοιῶν, τὰς ὁποίας περιέχουσι, βεβαίως ἡ ἐργασία αὕτη θὰ ἔχη ἀποτέλεσμα τὴν μόρφωσιν ἀνδρῶν σοβαρῶν, χρηστῶν, ἐναρέτων καὶ πεφωτισμένων, ἱκανῶν καὶ τὸ μέγιστον δυνατὸν ἀγαθόν δι' ἑαυτοὺς νὰ παρασκευάσωσι καὶ στοιχεῖα κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας ν' ἀποτελέσωσιν.

Ἄντ. Γ. Ἀδριανόπουλος. 31:.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

«Τίποτε ἄλλο ἐγὼ δὲν πράττω περιοχόμενος, παρὰ ζητῶ νὰ πείσω καὶ νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους ἐξ ὑμῶν, νὰ μὴ φροντίζητε μήτε περὶ σωμάτων μήτε περὶ χρημάτων πρότερον, μηδὲ τόσον πολὺ, ὅσον περὶ τῆς ψυχῆς; πῶς νὰ ἦναι ὅσον τὸ δυνατὸν ἀρίστη, λέγων ὅτι οὐχὶ ἐκ τῶν χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρετῆς τὰ χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους πάντας ἀνεξαίρετως, καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον καὶ εἰς ὅλην τὴν πόλιν».¹

¹) Πλάτωνος Ἀπολογία Σωκράτους κεφ. XVΠ σελ. 30 β.

Τὰ μὲν σοφὰ ταῦτα λόγια ἀπολογούμενος, τὴν στιγμήν ποῦ εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον, ἐξέφερεν ὁ τοῦ Σωφρονίσκου υἱός, ὁ ἀνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος Σωκράτης, ἐγὼ δὲ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλευθέρων Τεκτόνων ἐπὶ τῆς ἀνω ρήσεως καὶ σκέψεως τοῦ μέχρι σήμερον θαυμαζομένου ὑπερόχου πνεύματος τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος σοφοῦ.

Ἡ νοουθεσία τοῦ Σωκράτους ἦτο αὕτη — Καταρτίσατε τὴν ψυχὴν σας κατάλληλον ὅπως καλλιεργήσῃ τὴν ἀρετὴν. — Ἡ προγενεστέρα τῶν χρημάτων ἀπόκτησις τῆς ἀληθοῦς ἀρετῆς γεννᾷ τὰ χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ τῆς ἀνθρωπότητος. «Οὐχὶ ἐκ τῶν χρημάτων ἡ ἀρετὴ ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρετῆς τὰ χρήματα καὶ τὰ ἀγαθὰ».

Καὶ ἐρωτῶ: Ποία θὰ ἦτο ἡ μορφή τοῦ Κόσμου καὶ ποία εὐδαιμονία θὰ ἐπεκράτει, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ὑστάτη αὕτη συμβουλή τοῦ Σωκράτους;

Σκέφθητε πρὸς στιγμὴν τὸ μέγεθος τῆς ἐκτάσεως τῆς ιδέας ταύτης καὶ τὸ περιεκτικὸν τῆς δι' ὀλίγων λέξεων διατυπώσεώς της «Καταρτίσατε τὴν ψυχὴν σας ἵνα αὕτη καλλιεργήσῃ τὴν ἀρετὴν, ἐξ' ἧς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνθρωπότητος».

Μεθ' ὑπερηφανείας δύνανται νὰ ἰσχυρισθῶσι ὅτι ὁ ἐλεύθερος τεκτονισμὸς ἐνέχει ὡς πρώτην βᾶσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ τὴν Σωκράτειον ταύτην σκέψιν.

Ὁ τεκτονισμὸς ὄντως καλλιεργεῖ τὰς ψυχὰς καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ποῦ πρέπει νὰ φθάσῃ, ποῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ φθάσῃ, ἵνα δημιουργηθῶσι τὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Οἱ Μεγαλείτεροι τῆς Ἀνθρωπότητος νόες, αἱ προνομιούχοι αὐταὶ τῆς δημιουργίας φύσεις, οἱ φύσει ἐλεύθεροι τέκτονες, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰργάστησαν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος, ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως τῆς ψυχῆς, ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀρετῆς, ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν θέλω νὰ ἐρευνήσω ποῖος εἶναι ἀρχαιότερος θεμελιωτῆς τῆς ἄνω σκέψεως, δὲν θέλω νὰ ἐρευνήσω, ἔστω καὶ ἀκροθιγῶς τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς φεγγοβόλου λάμπσεως, ἣν διαχέει ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους σκέψις, ἀλλὰ τὴν λαμβάνω ὡς Ἕλληνα, τὴν ἐγκολποῦμαι ὡς ἐλεύθερος Τέκτων, ἄνευ χρονολογίας γεννήσεως.

Τὴν ἀσπάζομαι, τὴν λατρεύω καὶ προσπαθῶ δι' ὄλων μου τῶν δυνάμεων νὰ τὴν ὑποδείξω ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ βήματος καὶ νὰ τὴν ἀκολουθήσω.

Τὴν ιδέαν ταύτην ἐδίδασκον εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα τὰ Μυστήρια τῶν Αἰγυπτίων, τὰ Μυστήρια τῶν Περσῶν, τὰ Μυστήρια τῶν Καθερίων τῆς Σαμοθράκης, τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια, τὰ Μυστήρια τῶν Ἰουδαίων, οἱ Διονυσιακοὶ οἰκοδόμοι ὁ Πυθαγόρειος Δεσμὸς, οἱ Ἑσσαῖοι, τὸ τάγμα τῶν Ἴπποτων, οἱ Ναῦται, οἱ Δρουῖδαι, καὶ ὁ ἐκ πάντων τούτων

βλαστήσας Τεκτονισμός, ὅστις καλλιεργεῖ τὴν ἰδέαν ταύτην εἰς ὄλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Ναί, εἶναι ἀληθές ὅτι συνεργόμεθα ἐν ταῖς Στοαῖς ἵνα ἀλληλοδι-
δασκόμενοι δι' ἔργων καὶ λόγων ἐρευνήσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀρετῆς,
προσπαθοῦντες νὰ τὴν ἐγκολπωθῶμεν, νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν καὶ ἐν τέλει
νὰ τὴν μεταδώσωμεν εἰς νέα φυτῶρια καὶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, ἵνα
κατὰ τὸν Σωκράτη ἀπολαύσῃ ἡ Ἀνθρωπότης τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ.

Ἄλλὰ γεννᾶται ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐρώτημα.

Τί εἶνε ἀρετὴ; Ποίαν δύναμιν ἔχει ἡ ἰδέα αὕτη, ἡ διὰ πέντε
γραμμάτων ἐκδηλουμένη, ὥστε τόσοι νόες τῆς Ἀνθρωπότητος νὰ ἀσχολ-
ηθῶσιν διὰ ταύτην καὶ τόσα ἀγαθὰ νὰ περιμένῃ ἐκ ταύτης ἡ ἀνθρω-
πότης;

Ἡ μάγος αὕτη λέξις εἶναι τόσον ἱκανὴ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Σύμπαν, νὰ
μετατρέψῃ τὰς δυστυχίας τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὰ ἀγαθὰ τοῦ Σωκρά-
τους; Καὶ τόση ἐπιμέλεια, σπουδὴ, καὶ τόσοι κόποι χρειάζονται πρὸς
ἀπόκτησίν τῆς; Εἶναι ἡ ἀπόκτησίς τῆς τόσον δύσκολος;

Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν «κατὰ φύσιν ζῆν τοῦτο ἐστὶ
κατ' ἀρετὴν ζῆν». Ἄλ' ἡ ἀσκησις τῆς ἀρετῆς, ἥς τὴν ἔννοιαν καὶ
τ' ἀποτελέσματα πάντες καλῶς γνωρίζομεν, εἶνε δύσκολος, πάρα πολὺ
δύσκολος, διότι ἔχει ἀντίπαλον αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου,
διαστραφεῖσαν ἐκ τοῦ κρατήσαντος κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔχει ἀντί-
παλον τὴν ἀνισότητά τῆς διανοητικῆς δυνάμεως τῆς σκεπτομένης Ἀν-
θρωπότητος, ἔχει ἀντίπαλον ὅλον τὸ περιβάλλον τῆς ἀνθρωπότητος, ἔχει
ἀντίπαλον αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς, Ὁ καλλιεργῶν καὶ
προσπαθῶν νὰ ἀποκτήσῃ βαθμιαίως τὴν ἀρετὴν, θὰ εὐρίσκη πάντοτε
μεγάλαν δυσκολίαν ἐν τῇ ζωῇ.

Οἱ διάφοροι ὑποστηρικταὶ τῆς ἀρετῆς ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζει τὸ
Δίκαιον, κατὰ τὰς διαφόρους διαπλάσεις τῆς προόδου τῆς Ἀνθρωπότη-
τος, ἐδημιούργησαν τρόπους ἐπικρατήσεως τῆς ἀρετῆς θέτοντες ὡς
βάσιν τὴν καλλιέργειαν ταύτης ὑπὸ τῶν κατωτέρων διανοουμένων στρω-
μάτων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὠθοῦντες ταύτην πρὸς τὰ ἄνω. Προσεται-
ρίσθησαν βαθμηδὸν ἑκατομμύρια συμφωνούντων ἀνθρώπων θεωρητικῶς
καὶ κατ' ἐπίφασιν, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι
οὐδὲν κατάρθωσαν ἵνα προαγάγῃ τὴν ἀρετὴν. Ὁ Τεκτονισμὸς ἀντι-
θέτως βεβίβηκε, λαβὼν ὡς βάσιν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀρετῆς τὰ
ἀνώτερα στρώματα τῆς διανοουμένης Ἀνθρωπότητος προσπαθεῖ βαθμη-
δὸν νὰ γίνῃ παράδειγμα οὐχὶ θεωρητικῶς μόνον, ἀλλὰ μᾶλλον πραγμα-
τικῶς πρὸς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς διανοουμένης ἀνθρωπότητος. Θὰ

τὸ ἐπιτύχη; Τὸ μέλλον ἀόρατον! Ἐκαστος Ἐλεύθερος Τέκτων ἔχει ὑποχρέωσιν, ἔχει καθήκον νὰ βοηθήσῃ τὴν κατεύθυνσιν ταύτην τοῦ Τεκτονισμοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του, ἔχων πάντοτε εἰς τὴν μνήμην του τὸ τοῦ Σωκράτους:

«Μὴ φροντίζετε μῆτε περὶ σωμάτων, μῆτε περὶ χρημάτων πρότερον, μῆδὲ τόσο πολὺ, ὅσον περὶ τῆς ψυχῆς πῶς νὰ ἴηαι ὅσον τὸ δυνατὸν ἀρίστη, διότι οὐχὶ ἐκ τῶν χρημάτων ἡ ἀρετὴ γίνεται ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρετῆς τὰ χρήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ εἰς πάντας τοὺς Ἀνθρώπους, Γένοιτο.

Ἐν. ἀν.: Πατρῶν τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1924.

Κίμων Γεωργακόπουλος 18.:

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ. Μ. ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸν Σεβ.: τῆς ἐν Παρισίοις Στ.: *France Arménie*
Ἐνδοξωτ.: ἀδ.: *Marchan* 300

Ἡ ἐν τῇ Σ.: Στ.: τοῦ Πυθαγόρου παρουσία σοῦ ἐνδ.: καὶ ἀγ.: ἀδ.: *Marachan* μοι ἀναμνησθεὶ τὰς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τεκτονισμὸν ὑπηρεσίας σου. Ἡ ἀνάμνησις δ' αὕτη μοι ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην τοὺς φιλικοὺς ἐκείνους χρόνους τῆς προχριστιανικῆς Ἀρμενίας καὶ Ἑλλάδος καθ' οὓς τὰ δύο ταῦτα ἔθνη τοιαύτην ἀγάπην ἔτρεφον πρὸς ἄλληλα ὥστε ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἐχρησίμευεν ὡς γλῶσσα ἐπίσημος καὶ φιλολογικὴ εἰς τὸ Ἀρμενικὸν κράτος.

Ὁ σύνδεσμος δ' οὗτος τῶν δύο λαῶν ἀποδεικνύεται ἐμφανέστερον ἐκ τῶν ἐξῆς γεγονότων. Πολλὰ χωρία καὶ ὀνόματα Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ ἱστορικῶν περιεσώθησαν ἐν τοῖς Ἀρμενίοις συγγραφεῦσι τῶν μετὰ Χριστὸν αἰῶνων, καὶ τ' ἀνάπαλιν, πολλὰ ἀποσπάσματα Ἀρμενίων ῥαψωδῶν προχριστιανικῆς ἐποχῆς μνημονεύονται ὑπὸ Ἑλλήνων συγγραφέων.

Εὐτυχεῖς αἰῶνες ἀνέτελλον τότε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσάν, ἥτις ὁμιλεῖτο ἀπὸ τῆς Σικελίας μέχρι τῶν ὄχθων τοῦ Τίγρητος καὶ ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου μέχρι τῆς Ἀβυσσινίας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἤσκησε μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκουμένης καὶ ἰδίως ἐφ' ὅλης τῆς Ἀσίας. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον αἱ Ἑλληνικαὶ παραδό-

σεις, ρίζαι καὶ λέξεις ἀναφαίνονται ἐπικρατέστ. ραι ἐν τῇ Ἀρμενικῇ γλώσσῃ, ἐν τῇ Συριακῇ, ἐν τῇ Γεωργιανῇ, ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ, ἐν τῇ Αἰθιοπικῇ, ἐν τῇ Κοπτικῇ, ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Σανσκριτικῇ.⁽¹⁾ Πρὸς τούτοις αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας Ardavast δὲν ἐδίστασε νὰ γράψῃ κατὰ τὸν τελευταῖον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα Ἑλληνιστὶ ἱστορίας, λόγους, τραγωδίας κλ. Ὡσαύτως ὁ Ἀρμένιος Βασίλευς ὁ καὶ Προαιρέσιος ἐπιλεγόμενος ἀπήγγελλε λόγους ῥητορικοὺς Ἑλληνιστί.

Ὅθεν τοιοῦτος κρίκος ἐνότητος, ἀγάπης, ἐκτιμήσεως καὶ ἀλληλεγγύης Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων Τεκτόνων εὐχομαι ὅπως καὶ σὺ ἀποβῆς ἐν ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ τεκτονισμοῦ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Στοῶν συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν 28 Δεκεμβρίου π. ἔ. ὁπότε ἀνεγνώσθησαν αἱ Δογοδοσαὶ καὶ ἐξελέγη ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς διαχειρίσεως, κατὰ τὴν γενομένην ἡδὴ μνησίαν ἐν προηγουμένῳ τεύχει (σελ. 380).

Εἶτα ἡ Γ. Συνέλευσις συνεκλήθη εἰς δευτέραν συνεδρίαν τῆς 26 Ἰανουαρίου π. ἔ. καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπεψηφίσθη ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1923.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἡ Γ. Συνέλευσις, διακηρύξασα τὴν ἐπιτακτικὴν καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως μεγάλου τεκτονικοῦ μεγάρου, προσέβη εἰς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προοθέντου Μ.·. Διδ.·. ἀδ.·. Μ. Πουρῆ πρὸς συστηματικὴν ἐνέργειαν εἰς ἐπίτευξιν τοῦ πρωτίστου τούτου ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ὅπως ἐκηρύχθη νομίμως ἡ λήξις τῆς Γ. Συνελεύσεως. Ἄλλ' ἢ Μ.·. Ἀνατ.·. ἔγνω νὰ συγκαλέσῃ ἕκτακτον Γ. Συνέλευσιν τὴν 11 ἐνεστῶτος μηνὸς Μαρτίου πρὸς συζήτησιν ἐγκλητηρίου κατὰ τοῦ Μ.·. Διδ.·. ὑποβληθέντος ὑπὸ τινῶν Ἀδελφῶν ἐπὶ σκοπῷ διευκρινίσεως προκνηψαῶν παρεξηγήσεων περὶ ἀναμίξεως τοῦ Ἑλ.·. Τεκτονισμοῦ εἰς πολιτικὰς διαμάχας προκαλοῦσας ὀλέθριον ἐθνικὸν διχασμὸν.

Κατὰ τὴν γενομένην ὅμως συζήτησιν ἡ τοιαύτη μὲν ἀποψις οὐδόλως ὑπεστηρίχθη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐγκλήσεις, διατετυπωμέναι κατὰ τρόπον

(1) Κατ' ἐμὲ οὔτε ἡ Σανσκριτικὴ εἶναι μήτηρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, οὔτε ἡ Ἰνδικὴ Βίβλος ἀρχαιότερα τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν.

ἀόριστον ἠλέγχθησαν ἀβάσιμοι καὶ ὁ ἀναλαβὼν τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐγκλητηρίου ἀδ.: Σ. Βελλῆς, ἔγκριτος δικηγόρος, μετὰ τεκτονικῆς εἰλικρινείας ἐξῆρες τὰ χαρίσματα πνεύματος καὶ μορφώσεως ἐπιστημονικῆς αἵτινα κοσμοῦσι τὸν Μ.: Διδ.: ἀναδεικνύοντα αὐτὸν ἐπαρκῆ λίαν περὶ τὴν διοίκησιν.

Οὕτως ἡ Γ. Συνελεύσις διὰ μέγιστης πλειοψηφίας ἀπεφάνητο ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδέκτου τῆς ἐγκλήσεως, μετὰ τὰς προηγουμένας μάλιστα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐγκρίσεις τῶν Λογοδοσιῶν.

Ἐν εὐθείᾳ ἐπηκολούθησαν εἰλικρινεῖς τεκτονικαὶ δηλώσεις τῆς μειοψηφίας περὶ εὐλαβοῦς ἀποδοχῆς τῶν ἀποφάσεων, ὑποδειγματικαὶ ἀληθῶς τοῦ τεκτονικοῦ καθήκοντος πρὸς πάντα Ἀδελφὸν καὶ πᾶν Ἔργαστήριον.

Κατὰ τὴν ἄνω δευτέραν συνεδρίαν τῆς τακτικῆς Συνελεύσεως ἐλήφθη καὶ ἡ ἀπόφασις ὅπως ἡ τε διοικητικὴ λογοδοσία καὶ πᾶσαι αἱ οἰκονομικαὶ λογοδοσίαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918 δημοσιευθῶσι, πρὸς εὐρυτέραν γνῶσιν τοῦ Τάγματος, διὰ τοῦ Πυθαγόρου, ὅπερ καὶ πράττει ὁ Πυθαγόρας ἐν τοῖς ἐπομένοις πειθαρχῶν τῇ Γ. Συνελεύσει.

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Μ.: ΑΝΑΤ.: ΕΤΟΥΣ 1924

Ἔσοδα		Ἔσοδα	
1) Μύητρα	Δραχ. 40.000	1) Ἐνοίκιον	Δραχ. 20.000
2) Συνδρομα	» 30.000	2) Φωτισμὸς	» 20.000
3) Παράβολα	» 10.000	3) Μισθοί	» 12.000
4) Ἴδρ. Διπλώμ.	» 1.500	4) Θέρμανσις	» 5.000
5) Σύντα Κανονισ.	» 5.000	5) Γενικά Ἔξοδα	» 15.000
6) Ἐνοίκ. Ὑπάτου	» 1.300	6) Ἔξοδα Ἐντευκ.	» 15.000
7) Περιζώματα	» 1.500	7) Ἐξ. Γρ. Μ.: Α.:	» 15.000
8) Τοκομερίδια	» 5.000	8) » Ἀναγνωστ.	» 5.000
9) Διαβατήρια	» 3.500	9) Ἀπρόβλεπτα	» 12.000
10) Ἐντευκῆριον	» 40.000		
	<u>137.800</u>		<u>119.000</u>

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν, τῇ 31ην Δεκεμβρίου 1923

ὁ Μέγας Θεσαυροφύλαξ **N. Νῶε**

Ἐνεκρίθη

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Γεν.: Συνελεύσεως τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1923.

Ἐν Ἀνατ.: Ἀθηνῶν τῇ 2 Ἰανουαρίου 1924

Ὁ Μέγ.: Διδ.:

K. Ἀγγελόπουλος

Ὁ Μέγ.: Πρώτ.

Ἄντ. **Μπουρνιάς**

Ὁ Μέγ.: Γεν.: Γραμματεὺς

Ἄντ. **Ἀδριανόπουλος**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΛΟΓΟΛΟΣΙΑ

ΤΗΣ ΓΑΛ.· ΜΕΓ.· ΑΝΑΤ.· ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1923

Τὸ Συμβούλιον τῆς Μεγ.· Ανατ.· συνήλθε κατὰ τὸ ἔτος 1923 εἰς 20 συνεδρίας ἐν ὁλομείᾳ, τὰ δὲ τμήματα αὐτῆς εἰς συνεδριάσεις 2 τὸ διοικητικὸν καὶ 2 τὸ οἰκονομικόν.

Κατὰ τὰς συνεδρίας ταύτας δὲν προσήλθεν ὁ ἔνδ.· καὶ φίλτ.· Ἀδ.· Ἰω. Μαρμαρίτης, στερήσας τὴν Μεγάλην Ἀνατολ.· τῶν φώτων καὶ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ τεκτονικῆς πείρας. Κατὰ τοὺς 3 πρώτους τῶν ἐργασιῶν μῆνας διετέλεσεν ἐν τακτικῇ ἀδείᾳ χορηγηθείσῃ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Μ.· Ανατ.· τῇ αἰτήσει του. Μετὰ τούτους ἐδικαιολογεῖτο ἀπουσιάζων διὰ λόγους ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως. Ἀμα δὲ τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν κατ' Ὀκτώβριον ἐ. ἔ. ἐσημείωσεν ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς προσκλήσεως τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, νὰ μὴ καλῆται, διότι δὲν θὰ προσέρχεται.

Κατὰ τὸ παρεθὸν ἔτος ἡ Μεγ.· Ανατ.· τῆς Ἑλλάδος ἐκήρυξεν ἐπίτιμα αὐτῆς μέλη τοὺς φίλτ.· ἀδ.· 1) Jbury Allen 2) John Dawson 3) Ulius Amoss, 4) William Archibald 5) Henry, Moffet 6) Edward Reimer 7) Silber Condit 8) Chester Emerson καὶ 9) H. F. Kazmier, ἐπιφανῆ μέλη τοῦ Ἀμερικανικοῦ τεκτονισμοῦ, ἐλθόντα εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐνταῦθα Ἀμερικανικῶν ὀργανώσεων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρώτου τοῦ τέκτονος καθήκοντος, τῆς εἰς εὐρείαν κλίμακκα φιλανθρωπίας. Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τούτους ἀπένειμε καὶ τὸ Ὑπατον Ἑλληνικὸν Συμβούλιον τὸν 3ον βαθμὸν τοῦ Ἀρχαίου καὶ παραδεδεγμένου Σκωτικοῦ Δόγματος.

Εἰς μέγαν ἀριθμὸν (580) ἀνέρχονται τὰ εἰσελθόντα καὶ ἐξελθόντα τοῦ γραφείου τῆς Μεγ.· Ανατ.· ἔγγραφα. Μεταξὺ τούτων αἱ ἐκδοθεῖσαι διὰ γενικὰ ζητήματα ἐγκύκλιοι τῆς Μεγ.· Ανατ.· πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς Σ.· Στοὰς ἀνέρχονται εἰς 21 ἀναφερόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς θέματα :

1) Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Μεγ.· Ανατολῆς.

2) Περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἐξαμηνιαίου συνθήματος 1 Ἰανουαρίου—30 Ἰουνίου 1923.

3) Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 197, 198 καὶ 201 τῶν Γεν.: Καν.:

4) Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων τυπικῶν τῶν 3 Συμ.: βαθμ.: ὑπὸ τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου.

5) Περὶ συγκεντρωθέντος ποσοῦ ἐκ κορμοῦ ἀγαθοεργίας καὶ τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν ἀδελφῶν, τοῦ ἐξ αὐτοῦ διατεθέντος μέρους καὶ τοῦ ἀπομείναντος ὑπολοίπου.

6) Περὶ ὑποβολῆς ὀνομαστικῆς καταστάσεως τῶν ἐνεργῶν μελῶν.

7) Περὶ τῆς ἐντολῆς καὶ ὁδηγιῶν τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν Στ.:

8) Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀδελ.: νὰ παραμένωσιν εἰς τὸ ἐντευκτῆριον κατὰ τὰς ὥρας καθ' ἃς συνεδριάζει ἐν τῷ Ναῷ ἢ Στ.: εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

9) Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 67 § 2 τοῦ Συν)τος καὶ ἄρθρων 136, 137, 145 καὶ 147 τοῦ Γεν.: Κανονισμοῦ, καθὼς καὶ τοῦ ἄρθρου 138 παράγραφος 2 τοῦ Γεν.: Καν.: ἐν σχέσει πρὸς τὴν υἱοθεσίαν.

10) Περὶ ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου καὶ ἐλεονομείου τῶν Στ.:

11) Περὶ προμηθείας ἐκ μέρους τῶν Στ.: χρησίμου βιβλίου ἀδελ.: Χ. Σκαλισιάνου.

12) Περὶ ἀπαγορεύσεως μυσῆων καὶ αὐξήσεων μισθ.: πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 3 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Συν)τος.

14) Περὶ προμηθείας τοῦ τεκτονικοῦ περιοδικοῦ Πυθαγόρας.

15) Περὶ συγκεντρώσεως τῶν ἀδελ.: εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἵνα διαμαρτυρηθῶσι πρὸς τοὺς πεπολιτισμένους Λαοὺς διὰ τὴν τύχην τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ αἰχμαλώτων.

16) Περὶ καταδίκης τοῦ Διδ.: Εὐσταθίου Τιβερίου καὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς ἐκ τοῦ Τάγματος ὡς καὶ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τῶν τεκτ.: δικαιωμάτων καὶ ἀξιωμάτων διὰ πλημμέλημα β'. κατηγορίας.

17) Περὶ ἀποβολῆς ἐκ τοῦ Τάγματος τοῦ Διδ.: Δημ.: Μακρῆ διὰ πλημμέλημα β'. κατηγορίας.

18) Περὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν Στ.: ὡς πρὸς τὸ Μ.: Θησαυροφ.:

19) Περὶ ἀποστολῆς πινάκων Διδ.: καὶ ἐνεργῶν μελῶν ἐμφαινόντων καὶ τὸν χρόνον τῆς μυσῆως εἰς τοὺς γ'. συμβ.: βαθμ.:

20) Περὶ ὑποβολῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων ληξιάσης περιόδου 1922—1923 καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ταμείου καὶ ἐλεονομείου.

21) Περὶ κοινοποιήσεως τοῦ Διατάγματος τῆς συγκλήσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Κίνησις Στοῶν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἰδρύθησαν αἱ ἑξῆς νέαι Στοαί.

Στ.: Βυζάντιον ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν, Στ.: Κινύρας ἐν Ἀν.: Πάφου Κύπρου, Στ.: Ἐλπίς ἐν Ἀν.: Δράμας, Στ.: Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν Ἀν.: Θεσπικῆς καὶ Στ.: Ἀδελφοποίησις ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν.

Προὔταθῃ εἰσέτι ἡ σύστασις δύο Στοῶν μίαν Ἀνατ. Πρεβέζης καὶ μία ἐν Ἀνατ.: Μυτιλήνης. Διὰ τὴν δευτέραν ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις ὑπὸ 4 μόνον τεκτόνων χωρὶς νὰ σημειῶται ὁ βαθμὸς αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ υποβληθῶσι τὰ τεκτ.: αὐτῶν διπλώματα.

Ἐστάλησαν ὁδηγίαι, ὅπως συμπληρωθῶσι τὰ στοιχεῖα καὶ υποβληθῇ νέα αἴτησις κανονικῶς ἀπάντησις εἰσέτι δὲν ἦλθεν.

Τὴν σύστασιν Στοῶς ἐν ἀνατ.: Πρεβέζης ἢ Μεγ.: Ἀνατ.: δὲν ἐνέκρινε διότι ἐσχημάτισε τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἐν Πρεβέζῃ δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀδελφῶν καὶ ἰδίως δὲν ὑπάρχουν ἀδελφοὶ μὲ ἀρκούσαν πείραν καὶ μόρφωσιν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ συγκρατήσουν τὴν Στοάν.

Ἡ πείρα, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀποκομίση ἐκ τῆς δυσχερείας, ἣτις παρατηρήθη πρὸς λειτουργίαν Στοῶν ἐν Βόλῳ καὶ Καβάλλῃ ἐπιτρέπει πάντα δισταγμῶν διὰ τὴν ἰδρυσιν Στοῶν εἰς μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις.

Βεβαίως χάριν τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ τῆς διαδόσεως τῶν ἐλευθέρων ἀρχῶν τῆς τεκτονικῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ἰδρυθῶσι τεκτονικαὶ Στοαὶ εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Δυστυχῶς ὅμως ἡ Ἐλευθέρα Τεκτονικὴ ἀποτελεῖ τέχνην καὶ τέχνην δύσκολον καὶ χρειάζονται διδάσκαλοι μὲ τεκτονικὴν καὶ κοινωνικὴν μόρφωσιν καὶ ἔνθερμον ζῆλον διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῆς· καὶ τοιοῦτοι δὲν εὐρίσκονται δυστυχῶς παντοῦ.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἐπικρατῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὄργανος εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐλευθ.: τεκτόνων θὰ ἀποδώσῃ καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Εἶχε ζητηθῆ κανονικῶς ἡ ἰδρυσις Στοῶς καὶ ἐν ἀνατ.: Ὁρестиιάδος (Καραγάτς) καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἰδρυτῶν τῆς Στοῶς ταύτης ἐφέρετο τὸ ὄνομα τοῦ πρῶην σεβασμίου τῆς ἐν ἀνατ.: Ἀδριανουπόλεως Στ.: Στ.: «Τσιμισκῆς» ἀδ. Γ. Κωνσταντινίδου. Καὶ θὰ ἐδίδοτο ἡ ἔγκρισις πρὸς σύστασιν τῆς Στοῶς ταύτης. Δυστυχῶς ὅμως διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης περιήλθεν εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ Καραγάτς μετὰ τοῦ παρὰ τὸν Ἐδρον τριγῶνου καὶ οὕτως ἐματαιώθη ἡ σύστασις τῆς Στοῶς ταύτης, διότι οἱ προτιθέμενοι τὴν σύστασιν τῆς Στοῶς ἀδελφοί, πρῶην μέλη τῆς

Στοᾶς Τσιμισκῆς, πρόσφυγες ὄντες ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἠναγκάσθησαν νὰ καταστῶσι δις πρόσφυγες. Πολλοὶ δὲ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει Στοᾶς Τσιμισκῆς, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, μετέφερον τὴν ἔδραν τῆς Στοᾶς ταύτης ἐν Δεδεαγάτς, ὅπου αὕτη λειτουργεῖ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

Ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους εἶχε ζητηθῆ ὑπὸ ἀδελφῶν ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν φίλτ.: ἀδ.: Ἀλέξ. Πετυχάκην παλαιὸν μέλος τοῦ «Μιαοὺλη» ἢ Ἰδρυσίς Στοᾶς ἐν Ἄνατ.: Καθ' ἄλλας ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα Πλάτων. Ἡ ἔγκρισις πρὸς σύστασιν τῆς Στοᾶς ταύτης ἐδόθη ὑπὸ τῆς προκατόχου Ἀνατολῆς καὶ ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν σύστασιν τῆς Στοᾶς ταύτης. Δυστυχῶς περιπέτεια τοῦ ἀδ.: Πετυχάκη ἠμπόδισαν τὴν παγίωσιν τῆς Στοᾶς ταύτης καὶ μόλις κατὰ τὴν ἐσχάτως λαβοῦσαν χώραν διέλευσιν τοῦ ἀδελφοῦ τούτου ἐξ Ἀθηνῶν διεκανονίσθησαν τὰ ἐκκρεμῆ πρὸς Ἰδρυσίς τῆς Στοᾶς ταύτης ζητήματα· ἀλλὰ πάλιν δὲν κατορθώθη μέχρι σήμερον νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν ὀριστικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Στοᾶς ταύτης καὶ ἡ καθ' Ἰδρυσίς αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρίστανται ἀντιπρόσωποι αὐτῆς κατὰ τὴν παροῦσαν συνέλευσιν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: ἔδωκε τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς διὰ μυήσεις, ἀξήσεις μισθοῦ, υἰοθεσίας, τακτοποιήσεις καὶ ἀνακήρυξιν ἐπιτίμων μελῶν καὶ ἀξιωματικῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι καταγράφονται εἰς τὰς κατὰ μέρος λογοδοσίας τῶν Σ.: Στοῶν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀριθμῶν καταγράφεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ τάγματος καὶ ἡ ἀκμὴ αὐτοῦ ἠϋξήσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος σημαντικῶς.

Ἡ Μεγ.: Ἀνατολή τῆς Ἑλλάδος θὰ ἠϋχετο νὰ συστηματοποιηθῆ καὶ ἡ τεκτονικὴ τῶν μελῶν τοῦ Τάγματος μόρφωσις, οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνη εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ μέγαν ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐλευθέρων, ἠθικῶν, μὲ ἀνωτέρας καὶ εὐρυτέρας κοινωνικὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀρσιωμένων εἰς τὰς ἠθικὰς τοῦ τάγματος ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, οὔτινες νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαφωτίζουσι τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν καὶ νὰ καθοδηγοῦν αὐτὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποῖον ὑποδεικνύουσιν αἱ παραδόσεις τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ εἰμαρμένη τοῦ Κόσμου.

Ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος εὐχαρίστως εἶδε τὴν ἐκλογὴν ὡς πληρεξουσίων διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν 28 περίπου ἀδελφῶν, μεταξὺ

τῶν ὁποίων οἱ φίλτ.: ἄδ.: Καλογεράς, Φλωριάς, Πλούτ. Χαλόφτης, Ἄναστ. Πρωτοπαπᾶς, Τάκης Παναγιωτόπουλος, Ἄντ. Δαμιανός, Ἄγγ. Κωνσταντιλιέρης καὶ ἄλλοι, γεγονός, ὅπερ περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸ τάγμα καὶ προσδίδει εἰς αὐτὸ μεγάλην κοινωνικὴν ἐπιρροήν.

Ἡ Μεγ.: Ἄνατ.: τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐρέθη εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν Στοῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς περὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς δύο τῶν μελῶν τῆς Τεκτονικῆς οἰκογενείας τοῦ Εὐσταθ. Τιβερίου ταμίου τῆς ἐν Ἄνατ.: Κωνσταντινουπόλεως Σ.: Στ.: «Ἀρμονία» διὰ κητάχρησιν τῶν μετάλλων τῆς Στοᾶς καὶ Δημ. Μακρῆ διδασκάλου τῆς ἐν Ἄνατ. Ἀθηνῶν Σ.: Στ.: «Πυθαγόρας» διὰ πλημμέλημα β' κατηγορίας, ἀποφάσεις κητά τῶν ὁποίων δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἔφεσις εἰς τὸ δικαστικὸν τμήμα τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς.

Ἐξωτερικαὶ σχέσεις καὶ ἀλληλογραφία.

Αἱ σχέσεις τῆς Μεγ.: Ἄνατ.: μετὰ τοῦ Ὑπάτου Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου τοῦ 33ου τοῦ Ἀρχ.: καὶ Περσῶν: Τεκτ.: Δόγματος εἶναι λίαν ἀδελφικαὶ καὶ ἐπανελημμένως συνειργάσθησαν τὰ δύο ταῦτα ἐν Ἑλλάδι τεκτονικὰ σώματα, ἐπὶ ζητημάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἥτοι πρὸς τέλεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένης τεκτονικῆς συγκεντρώσεως περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω, διὰ τὴν δεξιῶσιν τῶν τεκτόνων Ἀμερικανῶν τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Πρεσβείας τῶν φίλων καὶ καθ' ἑξῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν Τεκτονικῶν Δυνάμεων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Τάγματος εὗρομεν αὐτὰς εἰς κατὰστασιν οὐχὶ εὐχάριστον, λόγῳ παραμελήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τὴν ξένων Τεκτονικῶν Δυνάμεων. Διὰ τὸ ἀποδείξωμεν ταῦτο ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι περὶ τῆς Μεγάλης Ἄνατ.: τῆς Ἑλλάδος ἀναγράφεται πληροφορία ἐν τῇ ἐπειτηρῆδι τῆς Διεθ.: Τεκτ.: Ἐνώσεως τοῦ 1923, με συγκρότησιν τῆς Μεγ.: Ἄνατ.: ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ἀγγελοπούλου, Μπουρνιά, Περιστέρη, Παπακωνσταντίνου, Παζαρχῆ κ.λ.π. καὶ με ἀντιπροσώπους καὶ ὁμήρους φίλιας τῶν διαφόρων τεκτ.: δυνάμεων τοὺς ἀδελφοὺς Κεφκλᾶν, Στρατηγόπουλον, Παπαγεωργίου, Βυθινόν, Κανάρην, Παζαρχῆν κ.λ.π. πρὸ πολλοῦ μεταστάντας εἰς τὴν αἰωνίαν ἀνατ.: ἢ ἄλλους ἀδελφοὺς μὴ ὄντας πλέον ἐν ἐργείᾳ, ὡς τοὺς φίλτ.: ἄδ.: Γαλάνην, Γουαράκη κ.λ.π.

Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη οὐδεμία ἐδίδοτο ἀπάντησις εἰς τὰς τεκτονικὰς δυνάμεις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἀποστελλομένων πινάκων, πρᾶγμα ὅπερ παρὶστα τὸν Ἑλληνικὸν τεκτονισμὸν ὡς μὴ λειτουργοῦντα

Ἔνεκα τούτου εὐθὺς ὡς ἀνελάδομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου τῆς Μεγ. Ἀνατ. ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν νὰ καταβάλλωμεν ὅλας τὰς προσπάθειας ἐκείνας, αἵτινες θὰ ἠδύναντο ν' ἀποκαταστήσουν τὴν Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος εἰς σχέσεις φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὰς Τεκτονικὰς Δυνάμεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ ἀπέβλεπον αὐτῇ τὴν προσήκουσαν θέσιν εἰς τὸν διεθνή τεκτονικὸν κόσμον. Οὕτω :

1) Προέβημεν εἰς ἐκδόσιν ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Τεκτ. Δυνάμεις τῆς ὑψηλοῦ περι τῆς νέας συγκροτήσεως τῆς Μ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος, δηλοῦντες, ὅτι αὕτη θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἐν ἀλληλεγγύῃ μετὰ τῶν τεκτόνων τοῦ Κόσμου, ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Τάγματος.

2) Προέβημεν εἰς δημοσίευσιν ἀγγελίας ἐν τῷ τεύχει τοῦ Ἰουλίου— Σεπτεμβρίου 1923 τοῦ Δελτίου τῆς Διεθοῦς τεκτ. Ἐνώσεως (Association Mac. Internationale) περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Μεγ. Ἀνατ. μετὰ καταλόγου τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς Στοῶν.

3) Διεξηγάγομεν ἀλληλογραφίαν μετὰ πολλῶν Τεκτ. Δυνάμεων περὶ ἀνταλλαγῆς ὁμήρων φιλίας. Οὕτω δὲ ἀντηλλάγησαν ἀμοιβαίως Ὅμηροι φιλίας ἐπὶ πλέον, ἐκτὸς τῶν πρότερον ὑπάρχόντων, μετὰ ἑνδεκάλλων⁽¹⁾ Τεκτονικῶν Δυνάμεων.

Προσχώρησις τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διεθνή Τεκτ. Ἐνωσιν.

Ἀπὸ τοῦ 1902. συνέστη ἐν Neuchatel τῆς Ἑλβετίας τὸ διεθνὲς γραφεῖον τῶν τεκτ. Σχέσεων, οὗτινος σκοπὸς ἦτο νὰ θέσῃ εἰς στενωτέραν σχέσιν καὶ ἐπαφῇ τὰς ἀνά τὴν ὑψηλοῦν κατεσπαρμένους τεκτ. δυνάμεις, νὰ συγκεντρωσῇ καὶ νὰ δίδῃ πρὸς τὰς τεκτονικὰς ὁργανώσεις καὶ τοὺς τέκτονας πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν περὶ τῆς κινήσεως τοῦ παγκοσμίου τεκτονισμοῦ καὶ νὰ προπαρασκευάζῃ τὴν μελέτην θεμάτων χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τεκτονικοῦ τάγματος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος καθ' ὅλου.

Τὸ διεθνὲς τοῦτο τεκτ. γραφεῖον ἐλειτούργησε ὑπὸ τὴν δεξιάν δι-

(1) Πίναξ γενικὸς τῶν Ὁμήρων φιλίας τῶν Τεκτονικῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος παρὰ ξέναις Τεκτονικαῖς Δυνάμεισι δημοσιευθήσεται βραδύτερον εἰς τὸν «Πυθαγόραν».

εύθυνσιν τοῦ παγκοσμίου γνωστοῦ ἀδ.: Quartier la Tente μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1921, ὅποτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Μεγ.: Ἑλβετικῆς Στοᾶς Alpina συνήλθε (19—23 ὀκτ. 1923) τὸ διεθνὲς τεκτονικὸν συνέδριον τῆς Γενεύης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις τῆς Διεθνοῦς τεκτονικῆς Ἐνώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι δεκαπεντάδος τεκτονικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Μ.: Ἀνατ.: τῆς Τουρκίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ὡς σκοποὶ τῆς Ἐνώσεως ἐτέθησαν ἡ διατήρησις καὶ ἀνάπτυξις τῶν υφισταμένων σχέσεων μεταξὺ τῶν τεκτ.: δυνάμεων καὶ ἡ δημιουργία νέων τοιούτων σχέσεων.

Ὁ ἀπώτερος ὅμως σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως ὑπῆρξε νὰ συνενώσῃ τὰς προσπάθειάς τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς τεκτόνων πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῆς ἀδελφώσεως τῶν λαῶν.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ἀπέσχον ἐπιμελῶς νὰ λάβουν μέρος αἱ τεκτονικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐξαίρεσις τῆς Μ.: Στοᾶς τῆς Ν. Ὑόρκης, ὡς ὑποθέτω, ἵνα μὴ ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς ἄτακτον τεκτ.: δυνάμιν, καὶ αἱ Τεκτ.: δυνάμεις τῆς Γερμανίας, παρὰ τῶν ὁποίων ἀπητήθη νὰ ὁμολογήσουν τὴν εὐθύνην τῆς Γερμανίας διὰ τὴν ἔκκρηξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φυσικῶς αὐταὶ δὲν ἠδύναντο νὰ πράξουν.

Ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος, καίτοι λαβοῦσα πρόσκλησιν καὶ εἰδοποιηθεῖσα ἐγκαίρως παρ' ἑλλήνων ἀδελφῶν τεκτόνων παρακολουθούτων τὴν παγκόσμιον τεκτονικὴν κίνησιν, δὲν ἀντιπροσωπεύθη εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο, οὐδὲ μετέτρεχεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς διεθνοῦς τεκτονικῆς Ἐνώσεως.

Ποίαν σημεσίαν ἔχει δι' ἡμᾶς ἡ συμμετοχὴ ἢ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ μίαν τοιαύτην διεθνή ἔνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύονται ὅλα τὰ λατινικὰ κράτη καὶ πλείστα τῶν ὀκλανικῶν, νομίζω, ὅτι εἶναι εὐνόητον. Ὁ σπουδαιότερος λόγος εἶναι ἡ συνένωσις τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν μετὰ τῶν τεκτόνων τοῦ λοιποῦ κόσμου πρὸς πραγματοποίησιν τῶν τεκτονικῶν ἰδεωδῶν τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος καὶ εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐημερίας τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων.

Ἄλλος ἐπίσης σπουδαῖος δι' ἡμᾶς τοὺς ἑλληνας τέκτονας λόγος εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων τῶν ἐρειδομένων ἐπὶ τῆς ἀπομῆς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀναγνώρισεως τῆς ἐλευθερίας.

Ὅλοι εἰς τὰς ἐκάστοτε στιγμὰς τῶν ἐθνικῶν κρίσεων φωνάζομεν, ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τὴν τεραστίαν δύναμιν τοῦ παγκοσμίου ἡμῶν τάγματος. Καὶ τότε ἀπευθύνομεν πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς τεκτονικὰς δυνάμεις ἀπεγνωσμένας ἐκκλήσεις, ζητοῦντες τὴν βοήθειάν των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα. Ὅταν ὁμως δὲν εὐρισκώμεθα εἰς στενάς σχέσεις μετὰ τοὺς τέκτονας τοῦ ἄλλου κόσμου, ὅταν οὗτοι μᾶς ἀγνοοῦν, ἀγνοοῦν, ἂν ὑπάρχωμεν, ἂν εἴμεθα τέκτονες, τί θέλετε νὰ μᾶς κάμουν; Μᾶς περνοῦν ἀπλῶς ὡς ἀδιαλλάκτους ἐθνικιστὰς καὶ δὲν μᾶς δίδουν καμμίαν ἀπάντησιν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπεισαν τὴν Μεγ. Ἀνατ. ἅμα τῇ νέᾳ αὐτῆς συγκροτήσει, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ τὴν προσχώρησιν αὐτῆς εἰς τὴν διεθνή τεκτονικὴν ἔνωσιν καὶ πρὸς τοῦτο ἀπηύθυνε πῖνακα πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐνώσεως καὶ προσέειπεν πῖνακας πρὸς τὰς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, καθὼς καὶ πρὸς τὴν Μεγ. Ἑλλάδα. Στὸν «Alpina», ζητοῦσα τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν, ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὴ ὡς μέλος τῆς Ἐνώσεως, καθόσον κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ ὑποστήριξις τριῶν τεκτ. δυνάμεων ἀποτελουσῶν μέλη τῆς Ἐνώσεως.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ μὲν Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας καὶ ἡ Μεγ. Στ. «Alpina» παρέσχον λίαν προθύμως τὴν ὑποστήριξιν των. Ἡ δὲ Μεγ. Ἀνατ. τοῦ Βελγίου ἀναλαβοῦσα μετὰ θερμῆς τὸ ζήτημα ἡμῶν προκάλεσε καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Μεγ. Στοιᾶς τῆς Γαλλίας. Οὕτω δὲ εὐρισκώμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγγείλωμεν, ὅτι ἡ Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος προσελήφθη ὡς μέλος τῆς Διεθνoῦς τεκτονικῆς Ἐνώσεως, τυχούσα τῆς ὑποστηρίξεως τῶν πέντε εἰρημένων τεκτ. δυνάμεων, πρὸς τὰς ὁποίας ἐξεφράσθησαν ἤδη δεόντως αἱ εὐχαριστίαι τῆς Μεγ. Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος.

Δράσις τῆς Μεγ. Ἀνατ. σχετικῶς πρὸς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα.

Παρὰ τὸν διεθνή χαρακτῆρα τοῦ τεκτονικοῦ τάγματος, αἱ διάφοροι ἐθνικαὶ ὀργανώσεις τῶν τεκτόνων πολλάκις εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβωσιν ἐνεργὸν μέρος προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκουν, καὶ σχετιζομένων πρὸς ὑποθέσεις ἀποελοῦσας προσβολὴν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τοῦ δικαίου ἢ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ Μεγ. Ἀνατ. τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπανειλημμένως εὐρέθη, λόγῳ τοῦ ἐκτάκτου τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, εἰς τὴν

ανάγκην ν' ἀπευθύνη ἐγκυκλίους πρὸς τὰς τεκτονικὰς Δυνάμεις τῆς ὑψη-
λλοῦ, διὰ νὰ διαμαρτυρηθῆ διὰ περιπτώσεις προσβολῆς τοῦ δικαίου καὶ
τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, καθὼς καὶ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἢ καὶ νὰ
ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς ἀνακούφισιν πασχόντων ὁμογενῶν ἢ
τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Τὴν πρώτην τοιαύτην ἐγκύκλιον ἀπηύθυνεν ἡ Μεγ.: "Ανατ.: τῆς
Ἑλλάδος, ἵνα διαμαρτυρηθῆ διὰ τὴν ἀπάνθρωπον συμπεριφορὰν τῶν
τουρκικῶν ἀρχῶν πρὸς τοὺς στρατιωτικὸς αἰχμαλώτους τοῦ Μικρασια-
τικοῦ μετώπου καὶ τοὺς πολιτικὸς ὁμήρους. Πολλοὶ ἐκ τούτων ἔχασαν
καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν ὡς ἐκ τῆς ἀπανθρώπου μεταχειρίσεως· οἱ δὲ ἐνταῦθα
μεταφερθέντες παρεδόθησαν ρακένδυτοὶ καὶ εἰς χειρὶς τὴν κατάστασιν, μὴ
δυνάμενοι ὡς ἐκ τῶν κακουχιῶν νὰ σταθῶσιν εἰς τοὺς πόδας των, ἐν ἀντι-
θέσει πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν παραδοθέντας τούρκους αἰχ-
μαλώτους, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἦτο ἱκανοποιητικὴ.

* *

Ἐτέραν ἐγκύκλιον τηλεγραφικὴν ἀπηύθυνεν ἡ Μεγ.: "Ανατ.: ἀπὸ
κοινοῦ μετὰ τοῦ Ὑπάτου Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου τοῦ 330 εὐθὺς μετὰ τὴν
γενομένην ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν τεκτονικὴν συγκέντρωσιν
τὴν 13ην Μαΐου 1923 ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ὑπ.: Μεγ.: Ταξ.: ἀδ.:
Π. Καλογεροπούλου καὶ τοῦ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Ἀγγελοπούλου.

Ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο ἐπισήμως πρῶτον τῶν Μεγ.: Ἀξιωματικῶν
ἀμφοτέρων τῶν ἐν Ἑλλάδι τεκτ.: Σωμάτων, καθὼς καὶ τῶν ἀξιωματι-
κῶν καὶ μελῶν τῶν Στοιῶν περιβεβλημένων τὰ τεκτ.: αὐτῶν διάσημα.

Τὴν ἔνκρξιν τῆς συνεδρίας ἐκήρυξεν ὁ ἀδ.: Μεγ.: Διδ.:, ὅστις ἀμέ-
σως κατόπιν λαβῶν τὸν λόγον διεξετραγώδησε τὰς σφαγὰς καὶ διώξεις,
τὰ μαρτύρια καὶ τὸν σκληρὸν ὄλεθρον τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, Καυκάσῳ,
Πόντῳ, Κιλικίᾳ καὶ Συρίᾳ ἑλληνικῶν, ἀρμενικῶν καὶ μὴ τουρκικῶν ἐν
γένει πληθυσμῶν, τὰς παντοειδεῖς κακώσεις, ἃς ὑπέστησαν οὗτοι ὑπὸ
τῆς ἀγρίας εἰσέτι τουρκικῆς φυλῆς, ἣτις ἀφ' ἑτοῦ κατεσκίηνωσεν ἐν
Εὐρώπῃ καὶ τῇ ἐγγύῃ ἀνατολῇ καταισχύνει καὶ ἀτιμάζει τὸν σύγχρονον
πολιτισμὸν καὶ ἀναιρεῖ πᾶσαν ἰδέαν ἀνθρωπισμοῦ.

Παρέστησε τὴν φρικώδη κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν
τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ἐπανῆλθον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας κατε-
σκληρότες, γυμνοὶ καὶ τετραχηλισμένοι, λόγῳ τῶν στερήσεων καὶ τῶν
σκληρῶν κακώσεων.

Ἐξεικόνισε τὸν ἄμεσον καὶ βέβαιον κίνδυνον, ὃν διέτρεχον οἱ ἑλλη-

νες αἰχμάλωτοι καὶ οἱ πολιτικοὶ ὄμηροι, οἵτινες ἐκρατοῦντο ἀκόμη τότε ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὡς ἐκ τῶν φρικτῶν στερήσεων καὶ τῶν μαρτυριῶν εἰς ἃ ὑπεβάλλοντο.

Διεξετραγώδησε τὴν καταστροφὴν τῆς Σμύρνης καὶ ἐν γένει τὴν καταστροφὴν καὶ ληστρικὴν ἀρπαγὴν τῶν ἐν Ἀσιατικῇ τουρκίᾳ περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων κατοίκων, οἵτινες ἐν τρόμῳ καὶ ἀπογνώσει κατέφυγον εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα στερούμενοι τῶν πάντων, οἵτινες ὑπερβαίνοντες τὸ ἑκατομμύριον ψυχῶν ἔχουν ἀνάγκην ἀμέσου καὶ θετικῆς συνδρομῆς παντὸς ἀνθρώπου, καθ' ὅσον τὸ ἐπίσημον Ἑλληνικὸν Κράτος παρὰ πάσας τὰς γενναίας θυσίας, εἰς ἃς ὑπεβλήθη φιλοτίμως ἂ δυνάτει νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν προσφύγων.

Μετὰ τὸν Μεγ.· Διδ.· ὁ Κρατ.· ἀδ.· Μ.· Ὑπ.· Ταξ.· λαβὼν τὸν λόγον συνήνωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀπευθύνας ἑκκλησίαν πρὸς πάσας τὰς τεκτ.· δυνάμεις, ὅπως ἀσκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν των πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν κρατουμένων εἰσέτι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ στρατιωτικῶν αἰχμαλώτων καὶ πολιτικῶν ὁμήρων.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ καταρτισθὲν ψήφισμα, ἔχον οὕτω.

«Οἱ Ἕλληνες Ἐλεῦθ.· τέκτονες συνελθόντες ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ Παρθενῶνι τῆς Ἀκροπόλεως διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν Τούρκων, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι νὰ τυρανῶσι καὶ σφάγιαζῶσι ἀθώους ἐν Καυκάσῳ, Πόντῳ, Μικρᾷ Ἀσίᾳ, Κιλικίᾳ καὶ Συρίᾳ πρὸς ἐξόντωσιν τῶν μὴ τουρκικῶν πληθυσμῶν. Ὡς κοσμοπολιταὶ ἀνθρωπισταὶ ποιούμεθα ἑκκλησίαν πρὸς τὰς τεκτονικὰς Δυνάμεις τῆς ὕδρογείου καὶ πρὸς τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς, ἐπικαλούμενοι τὰ εὐγενῆ αἰσθημὰτά των πρὸς σωτηρίαν τῶν στρατιωτικῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν πολιτικῶν ὁμήρων Ἑλλήνων, Ἀρμενίων καὶ ἄλλων δυστυχῶν, ᾧ ὁ προσεχὴς θάνατος εἶναι βέβαιος. Ζητοῦμεν τὸν ὁδοὸν τῶν φιλανθρώπων πρὸς συντήρησιν ἑκατομμυρίου προσφύγων, τῶν ὁποίων τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως εἶναι ἀνεπαρκῆ».

Μέγ.· Ὑπ.· ταξιάρχης Μέγ.· Διδάσκαλος

Καλογερόπουλος Ἀγγελόπουλος.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο γενόμενον ἀποδεκτὸν ἐστάλη τηλεγραφικῶς πρὸς τὰς κυριωτέρας Δυνάμεις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ τοῦ συμβολικοῦ Τεκτονισμοῦ τοῦ κόσμου.

* * *

Εὐθὺς ὧς ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἐν Κακκαθιᾷ τῆς Ἡπείρου γενομένου φόνου τῶν Ἰταλῶν ἀντιπροσώπων ὁ Μέγ.· Διδ.· ἀδ.· Κ. Ἀγγελόπουλος ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν

τεκτονικῶν δυνάμεων τῆς Ἰταλίας, δι' οὗ ἐξέφραζε τὴν λύπην τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ διὰ τὸ γενόμενον ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον διήγειρε τὴν ἀποτροπίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐκφράζων συνάμυχ καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἀναφυὲν ἐπεισόδιον θὰ ἐλύετο εἰρηνικῶς διὰ συνεννόησεως τῶν Κυβερνήσεων τῶν δύο ἀδελφῶν ἐθνῶν.

Ἄμα δὲ τῇ καταλήψει τῆς Κερκύρας ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ ἡ Μεγ.· Ἀνατολή τῆς Ἑλλάδος, λαδοῦσα ὑπ' ὅψει ψηφίσματα ὑπεβλήθηεντα αὐτῇ ὑπὸ πολλῶν Στοῶν τῆς δικαιοδοσίας τῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὰς κυριωτέρας τεκτονικὰς δυνάμεις τοῦ κόσμου τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον.

«Ἡ Μεγάλη Ἀνατολή τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Στοαὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς διαμαρτύρονται ζωηρῶς διὰ τὴν κατάφωρον παραβίαν ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Κερκύρας καὶ διὰ τὸν φόνον ἀθῶων θυμῶν καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν παρέμβασιν Ὑμῶν, ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην περιπέτειαν χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ Κόσμου».

Μέγ.· Διδάσκαλος

Ἀγγελοπούλος.

Ἡ ἐναντίον τοῦ διεθοῦς καὶ παντὸς ἀνθρωπίνου δικαίου Ἰταλικὴ αὕτη ἐνέργεια διήγειρε σάλον διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου Κόσμου καὶ ἰδίως τῶν Κυβερνήσεων τῶν μικρῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Συνέπεια τούτου ὑπῆρξε νὰ διευθετηθῆ τὸ ζήτημα τῆς Κερκύρας, ὅχι δέδαια κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης, ἀλλὰ πάντως κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν, ἀποδοθείσης τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν καταληφθεῖσαν νῆσον.

Τὸ ζήτημα τῆς Κερκύρας ἀπέδειξε κατὰ τρόπον πασιφανῆ τὴν ἀνάγκην τῆς παγίωσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ κύρους καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῆς πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δικαίου εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις.

Τὸ ἔργον δὲ αὐτῆς καλοῦνται νὰ ἐνισχύσῃσι δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυνάμεων οἱ Τέκτονες ἔλου τοῦ κόσμου.

* *

Τὰ τῆς γενομένης δεξιώσεως τῶν Τεκτόνων μελῶν τῆς ἀμερικανικῆς φιланθρωπικῆς ἀποστολῆς «Πρεσβεία τῶν φίλων» γνωρίζετε, Σεβ.· ἀδελφοί, καθόσον αἱ λεπτομέρειαι αὐτῆς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ τεύχῃ

Ἰουλίου—Αὐγούστου 1923 τοῦ πολυτίμου τεκτ.: περιοδικοῦ «Πυθαγόρας». Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βίου τῆς ἀδελφικῆς μετὰ τῶν ἀμερικανῶν τεκτόνων ἐπικοινωνίας καὶ τῶν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα αὕτη ἔσχε καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, θὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν ἐπιστολὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν Κρατ.: Μεγ.: Ὑπατ.: Ταξιάρχην ἀδ.: Παν. Καλογερόπουλον ὑπὸ τοῦ ἐνδ.: ἀδ.: Ἐδουάρδου Ράϊμερ, ἀρχηγοῦ τῶν Τεκτόνων τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβεΐας τῶν Φίλων. ἡς ἀντίγραφον εὐηρεστήθη τὸ Ὑπ.: Συμβούλιον νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Μεγ.: Ἀνατολήν.

*
* *

Ταῦτα εἶναι, Σεβ.: ἀδ.:, τὰ ὑπὸ τῆς Μ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος πεπραγμένα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ Μ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος ἔπραξε πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν δυνατὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἱερῶν ἡμῶν ἀρχῶν, πρὸς εὐημερίαν τοῦ Τάγματος, πρὸς σύναψιν σχέσεων φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης μετὰ τῶν λοιπῶν τεκτονικῶν δυνάμεων τῆς ὀφηλίου καὶ πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ διεθνoῦς κύρους τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ, καθὼς καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διὰ τοῦτο πεποιθήμεν, ὅτι αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν θέλουσι τύχει τῆς ὑμετέρας ἐγκρίσεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ ΜΕΓ. . . ΑΝΑΤ. . . ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

Ὡς γνωστόν, ὁ Γενικὸς Ἀπολογισμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλεται κατὰ τὰ κανονισμένα εἰς τὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Στοῶν, συγκαλουμένην ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ παρατεινομένην μόνον ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον. Μετὰ τὸν ἔλεγχον δὲ τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἐκλεγομένης ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἴθιστο ἄλλοτε νὰ δημοσιεύηται ὁ οὕτω ἐξελεγχθεὶς Ἀπολογισμὸς εἴτε ἐν ἐκδιδομένῳ Δελτίῳ τῆς Μ.:

Ἀνατολῆς, εἴτε ἐν ἐπετηρίδι ταύτης, εἴτε ὁπωσδήποτε ἄλλως. Κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως χρόνους παρελείπετο οἰαδήποτε δημοσίευσις περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐν γένει περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Τάγματος, οὕτως, ὥστε μόνον οἱ κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς Γ. Συνελεύσεως παριστάμενοι Ἀδελφοὶ ἠδύνατο νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς τε διαχειρίσεως καὶ ἐν γένει τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Μ.: Ἀνατ.: διὰ τῆς ἀκροάσεως τῆς οἰκονομικῆς λογοδοσίας, ἀναγιγνωσκομένης ὑπὸ τοῦ Μ.: Θησαυροφύλακος καὶ τῆς διοικητικῆς λογοδοσίας, ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Μ.: Γραμματέως.

Μόνον δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔγνω ὁ «Πυθαγόρας» νὰ περιλάβῃ τὴν γενομένην οἰκονομικὴν λογοδοσίαν διὰ τὸ ἔτος 1922 εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ τευχος (σελ. 20).

Τούτων ἔνεκεν ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ, ἐπιθυμῶν νὰ καθιερωθῇ ὡς ἐπιτροπικὴ ὑποχρέωσις ἢ κατ' ἔτος δημοσίευσις τῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὴν Γ. Συνέλευσιν οἰκονομικῆς λογοδοσίας, ὑπέβαλεν εἰς τὴν τελευταίαν τακτικὴν Γ. Συνέλευσιν σχετικὴν πρότασιν ὁμοψήφως γενομένην ἀποδεκτὴν, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ἰανουαρίου ε. ε. ὅπως δημοσιευθῶσιν εἰς προσεχὲς τευχος τοῦ «Πυθαγόρου» πᾶσαι αἱ τελευταῖαι λογοδοσίαι διαχειρίσεως, μετὰ τῶν γενικῶν ἐκθέσεων τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα Μ.: Θησαυροφύλακος ὁ ἤδη τοιοῦτος ἀδ.: Ν. Νῶε, ἥτοι ἀπὸ τῆς 16 Μαΐου 1918, μετὰ τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ προκατόχου αὐτοῦ.

Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν αἵτινες εἶχον δημιουργηθεῖ εἰς τὸ Τάγμα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, τὰ ἐτήσια ἔσοδα μόλις ἐκάλυπτον τὰς ἀναγκαίας δαπάνας, οὕτως ὥστε οὐδὲν ἀπέμενεν ἐνεργητικόν εἰς τὸ Μ.: Θησαυροφυλάκειον κατὰ μῆνα Μαΐον 1918.

Κατὰ ταῦτα ἔπονται κατὰ σειρὰν οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1918 (ἀπὸ 16 Μαΐου), 1919, 1920, 1921, 1922 καὶ 1923, παρεντίθενται δὲ καὶ αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις τῶν ἐξελεγκτικῶν Ἐπιτροπῶν.

Οὕτω διὰ τοῦ «Πυθαγόρου» παρέχεται εὐρυτέρα δημοσιότης τῆς ὅλης οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Τάγματος, ἣν δικαιούνται καὶ ὀφείλουσι νὰ μαθάνωσι πάντες οἱ ἄδελφοί.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΜΕΓ. . . ΑΝΑΤ. . . ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Από 16 Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1918.

Έσοδα

'Από έντευκτήριον		8.352.40
» ἐνοίκιον Ὑπάτου Συμβουλίου (6 μηνῶν)		450.—
» μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν μελῶν τῶν Στοιῶν		
α) Στ.: Σκενδέρμπεης	1.971.—	
β) » Πυθαγόρας	780.—	
γ) » Φοίνικος	<u>702.—</u>	
		3.463
» Μύητρα, δελτ.: ἀναγνωρίσεως, διπλώμ.: κ.λ.π.		
Στ.: Σκενδέρμπεης	895.60	
» Πυθαγόρας	395.—	
» Φλινιξ	1.073.—	
» Ἡσιόδος	50.—	
» Μιαούλης	100.—	
» Μέγας Ἀλέξ.	660.20	
» Ἴσις	1.000.55	
» Φίλιππος	929.—	
» Ζήνων	<u>474.40</u>	
		5.577.75
» Ἐτήσια παράβολα Στ.: Ζήνων		100.—
» Ἀντίτιμον τυπικῶν		211.—
» Ἱδρυτικὰ Διπλώματα Στ.: Κίμων		<u>229.40</u>

18 373.55

Ἔξοδα

Εἰς ἐνοίκιον Τεκτονικοῦ Μεγάρου 7 μηνῶν		4.200.—
» ἔξοδα διάφορα Μεγ.: Ἀν.: καὶ Συνεταιρισμοῦ		1.534.35
» » έντευκτηρίου		795.15
» Μισθοὺς καὶ ἀποζημιώσεις		1.175.—
» Φωτισμὸν ἀπὸ Μαρτίου—86ρίου ἐ. ἔ.		958.90
» Ἔξοδα διάφορα τεκτον.: Μεγάρου		<u>950.60</u>
	Σύνολον	9.614.—
» Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.		8.759.54

18.373.55

Ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1918

Ὁ μέγας Θησαυροφύλαξ Ν. Νῶε

Γ. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Μ. . . ΑΝΑΤ. . . ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΗΣΕΩΣ 1919

Ἔσοδα		Ἔξοδα	
I ἀπὸ Στοάς.	Δρ.	Ἐνοίκιον Ἐντευκτηρίου	Δρ.
1 Σκενδέρμπεης	4555.65	Μισθοὶ	5775
2 Φοῖνιξ	2812	Φωτισμὸς	2115.—
3 Πυθαγόρας	2593.50	Θέρμανσις	2644.80
4 Προμηθεὺς	466	Ἔξοδα Ἐντευκτηρίου	442.20
5 Θέμις	825	Ἔξοδα Γραφείου	3259.65
6 Μιαούλης	580.85	Γενικὰ Ἔξοδα	579.—
7 Μέγας Ἀλέξανδρος	1463.90	Ἐπιτακτὰ Ἔξοδα	1477.45
8 Ἴσις	1513.65	Βοήθημα Ξανθοπούλου	2752.50
9 Φίλιππος	1421		50.—
10 Κίμων	616.25		Δρ. 19095.60
11 Ζήνων	199.20	Ἀγορὰ Ὁμολογιῶν	
12 Ἴωνία	549.50	Δρ. 19891.50	
		Ταμείον »	9250.45
	Δρ. 17596.50		29141.95
II ἀπὸ Δωρεῶς	» 8646.—		
III » Ὑπατον Συμβούλιον	» 1150.—		
I » Ἐντευκτήριον	» 11700.—		
» Ἔσοδα διάφορα	» 385.50		
	Δρ. 39478.—		
ὑπόλοιπον Ταμείου			
31 Δεκεμβρίου 1916	» 8759.55		
	Δρ. <u>48,237.55</u>		Δρ. <u>48,237.55</u>

Ἐν ἀν. : Ἀθηνῶν 31 Δεκεμβρίου 1910

Ὁ Μ. : Θησαυρ. : Ν. Νῶε.

Γ. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Μ.: ΑΝΑΤ.: ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΗΣΕΩΣ 1920

"Εσοδα.			"Εξοδα.
Ἰανουάριος	Δραχ.	4.058.20	3.677.55
Φεβρουάριος	»	1.400.75	829.90
Μάρτιος	»	2.647.00	2.670.20
Ἀπρίλιος	»	3.316.05	2.683.20
Μάϊος	»	1.129.00	1.400.00
Ἰούνιος	»	6.091.40	1.025.40
Ἰούλιος	»	1.397.90	6.342.00
Αὐγούστος	»	5.00	1.013.15
Σεπτέμβριος	»	273.10	968.50
Ὀκτώβριος	»	3.443.80	4.035.75
Νοέμβριος	»	7.056.80	2.007.20
Δεκέμβριος	»	6.901.70	15.525.55
Σύνολον		37.720.70	42.178.40
ὕπόλοιπον			ὕπόλοιπον 31-12-920 4.792.75
χρήσ. 1919		9.250.45	
		<u>46.971.15</u>	<u>46.971.15</u>

Σύνολον περιουσίας Θεσαυροφυλακείου.

126 ὁμολογίαι τῶν 30 ἑκατομμυρίων	Δρ.	13.890.00
6 ἔντοκα ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν 1000	»	6.000.00
36 ὁμολογίαι τοῦ ἔθν. δανείου τῶν 20 ἔκ.	»	2.880.00
10 » » » λαχείου τῶν 300 ἔκ.	»	1.950.00
1 » » δανείου τῶν 76 ἑκατομ.	»	100.00
εἰς χρῆμα παρὰ τῆ τραπεζῆ	»	13.000.00
» » » τῷ Μ.: Θεσαυροφύλακι	»	4.792.75
		<u>42.612.75</u>

Ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν 31 Δεκεμβρίου 1920

Ὁ Μ.: Θεσαυρ.: Ν. Νῶε.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Τεκτ.:

Φίλτ.: ἀδελ.:

Ἐπόμενοι τῇ ἐντολῇ ὑμῶν ἐτελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μεγ.: ἀνατ.: καὶ ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὰς παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἀτολογισμοῦ τοῦ 1920.

Πρὶν ἢ ὅμως εἰσελθόμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελέγξεως εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας διότι οὐδεμία ἐκ τῶν ὑποδείξεών μας ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ οὐδεμία προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ἐσημεώθη πρὸς τοκτοποίησιν τῶν ὅσων ἐλάβομεν τὴν τιμὴν κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τοῦ ἔτους 1919 νὰ ὑποδείξωμεν πρὸς διόρθωσιν.

Οὐχ' ἤτιον αἰσθανόμενοι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑποδεικνύειν πάντοτε τὸ πρέπον, δὲν θὰ ὀκνήσωμεν καὶ αὐθις νὰ τονίσωμεν ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἐντιμότητα καὶ προθυμίαν τῶν διαχειριζομένων τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τάγματος, ἡ διαχείρισις περιουσίας 100 χιλ. δραχ. περίπου ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρας προσοχῆς καὶ ἀκριβείας, διότι ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἔκθεσιν παρέχει εὐκόλους περιπτώσεις ἀδικαιολογήτου ζημίας.

Ἐπολογισμός.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1920 προέβημεν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐν αὐτῷ σημειουμένων κονδυλίων Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων. Ἐλάβομεν ὡς ἀφετηρίαν τῶν ἐγγραφῶν τὰ ἐντάλματα Εἰσπράξεων καὶ τὸ βιβλίον Ταμείου.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ταμείου παρατηροῦμεν ἐσφαλμένως μεταφερθὲν ὡς ὑπόλοιπον τοῦ 1919 τὸ ποσὸν δραχ. 10164.95 ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ δραχ. 9259.40. Ὡσαύτως δὲν κατεχωρήθησαν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ταμείου τὰ ἐξῆς ἐντάλματα ἀριθ. 77 διὰ δραχ. 310.

» 78 » » 961.

Σύνολον δραχ. 1301.

Τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν δραχ. 1301 δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ 1920, ἀτινα μετὰ διόρθωσιν δέον ν' ἀνέρχονται εἰς δραχ. 48272.15.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἐξηλέγξαμεν τὴν στήλην

τῶν ἐξόδων. Εὗρομεν τὰς ἐγγραφὰς ἐν τάξει καὶ ἐξηκριβώσαμεν ὡς σύνολον πληρωμῶν δραχ. 42178.40.

Σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐντάλματων πληρωμῆς παρατηροῦμεν, ὅτι συμφώνως τῷ κανονισμῷ τὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν δεόν νὰ φέρωσιν ὑπογραφὰς τοῦ Μεγ. Διδ. καὶ τοῦ Μεγ. Γραμ. τὰ δὲ στελέχη γὰ τηρῶνται παρὰ τῷ τελευταίῳ. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἐντάλματων ἔχει ἐν τάξει, διότι οὐδὲν εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Μεγ. Διδ. καὶ τοῦ Γραμ. Τὰ δὲ στελέχη τηροῦνται παρὰ τοῦ ἐνεργουῦντος τὰς πληρωμὰς Μεγ. θησαυρ. Ὡσαύτως πλεῖσται τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων δὲν φέρουσι τὸ ἀναλογοῦν χαρτόσημον.

Ἐξισοῦμεν τὰς στήλας τῶν Ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ εὗρισκομεν τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 6593.75 ἀντὶ δραχ. 4792.75 κατατεθειμένων εἰς τὸ Μεγ. θησαυρ.

Χρεώγραφα.

Εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος ἀναφέρονται αἱ κάτωθι ἀξίαι εἰς τὰ ἑξῆς εἶδη.

Δραχ. 4792.75 ἀντὶ δραχ. 6093.75 εἰς χαρτονομίσμα παρὰ τῷ Μεγ. Θησ.
 » 13000. Μετρηταὶ » » » τῇ Ἐθν. Τραπ.
 » 6000. » ἔντοκα γραμμᾶτια.
 » 13090. εἰς 126 ὄμολ. τῶν 30 ἑκατομ.
 » 2880 » 36 » τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου τῶν 30 ἑκατομ.
 » 1950 » 10 » τοῦ λαχ. Δανείου τῶν 300 ἑκατομ.
 » 100 » 1 » τοῦ Δανείου τῶν 76 ἑκατομ.

Ἦτοι σύνολον δραχμῶν 43913.75 ἐξ ὧν 6000 δραχ. εἰς ἔντοκα γραμμᾶτια ἐξοφλητέα εἰς τὸ ἄρτιον ἐν πάσῃ στιγμῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς, δραχ. 19593.75 εἰς τραπεζογραμμᾶτια καὶ εἰς χρεώγραφα δραχ. 18820.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν Φιλιτ. ἰδελ.

Ἡ τιμολόγησις τῶν χρεωγράφων ἐγένετο μὲ τιμὴν τῆς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀγορᾶς τῶν.

Τοῦτο τὸ θεωροῦμεν ἄτοπον καθόσον χαρακτηρίζει τὴν ἀπογραφὴν εἰκονικὴν. Αἱ ἀξίαι αὗται ὡς γνωστὸν ὑφίστανται συχνὰς διακυμάνσεις ἔδει δὲ γὰ διατιμηθῶσι μὲ τὴν τιμὴν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1920 ἡμέραν τῆς ἀπογραφῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπόδοσις τῶν θὰ ἦτο οὐχὶ δραχ. 18820 ἀλλὰ δραχ. 16898 ἢτοι ἐπὶ ἔλαττον δραχ. 1922.

Φρονοῦμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ τοιοθέτησις τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος μας δεόν νὰ εἶναι ἀσφαλεστέρα. Ἡ ἐπένδυσις τῶν χρημάτων εἰς ἀξίαις διακυμαινομένας λόγῳ πολλαπλῶν αἰτίων, ἔστω καὶ ἂν αὗται δελεάζουν μὲ τὴν πιθανότητα τοῦ λαχνοῦ, κατεδικάσθη κατὰ τὰς συγ-

χρόνους οικονομικὸς ἀτασθαλίας ἀκόμη καὶ ὑπὸ μεγάλων Τραπεζιτικῶν Ἰδρυμάτων.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν εἰς τοὺς φιλιτ. ἀδελ. ὅπως ἀποφασίσωσι τὴν πώλησιν τῶν χρεωγράφων ἅμα ὡς ἤθελε βελτιωθῆ ἡ ἀξία των ἐν τῇ ἀγορᾷ μας.

Ὅλα δὲ τὰ διαθέσιμα χρήματα νὰ τοποθετήσωσιν εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἅτινα εἶναι ἠγγυημένα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς καὶ ἐξοφλοῦνται ὑπ' αὐτῆς ἐν πάσῃ στιγμῇ, ἀποφέρουσι δὲ τόκον $6\frac{1}{4}\%$.

Τὰ ἔντοκα γραμμάτια θὰ ἐκδίδωνται εἰς διαταγὴν τοῦ Μεγ. Διδ. ὅστις δέον ἀμέσως νὰ τὰ ὀπισθογραφῇ εἰς λευκὸν.

Προτείνομεν ὡσαύτως τὴν ἀγορὰν ἐνὸς μικροῦ χρηματοκιβωτίου πρὸς φύλαξιν τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι οὕτω λύεται τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλοῦς τοποθετήσεως καὶ τῆς νομίμου κυριότητος καὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος.

Διότι τὰ ἔντοκα γραμμάτια ὀπισθογεγραμμένα ἐν λευκῷ θὰ φυλάττωνται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ πάντοτε εἰς διάθεσιν τῶν δύο ὑπευθύνων Μεγ. Διδ. καὶ Μεγ. Ἐπιστ. Ἐπιστ.

Προτείνομεν εἰσῆς τὴν διόρθωσιν τοῦ ὑποβληθέντος ἀτολογισμοῦ διότι ὡς οὗτος ἔχει, δὲν ἀπεικονίζει τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Τάγματος.

Ὅσαύτως προτείνομεν καὶ αὐθις νὰ τηρηθῶσι μὲ περισσοτέραν τάξιν τὰ σχετικὰ λογιστικὰ βιβλία ἀφοῦ ὑπάρχει καὶ λογιστὴς μισθοδοτούμενος μὲ δραχ. 150 μηνιαίως ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1920 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐυελπιστοῦμεν ὅτι αἱ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Τάγματος ὑποβαλλόμεναι ὑποδείξεις μας, θέλοσι τύχει τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τῆς Σεβ. Συνελεύσεως.

Ἐν ἂν. Ἀθηνῶν Ἰανουάριος 1921.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Σ. Νάγος

Ἰ. Φασιλῆς

Ε. Θεοχαρόπουλος

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Μ. ΑΝΑΤ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΥΣ 1921

Α.) Ἔσοδα

Τὰ ἐν γένει πραγματοποιηθέντα ἔσοδα τῆς Γαλ.

Μ. Ἀνατ. καθ' ἕκαστον τὸ ἔτος 1921 ἀνήλθον εἰς Δρχ. 70.227.70

Τὰ ἔσοδα ταῦτα ἀναλύονται ὡς ἑξῆς:

1ον) Ὑπόλοιπον 31ης Δεκεμβρίου 1920 Δρχ. 19.091.55

2ον) Εἰς εἰσπράξεις διαφόρου 1921 Δρχ. 51.136.15 70.227.70

B') Έξοδα

Τὰ ἐν συνόλῳ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα τῆς Γαλ.:

Μ.: Ἀνατ.: καθ' ὄλον τὸ ἔτος 1921 ἀνῆλθον εἰς Δρχ.

40.907.25

Ἦτοι ὑπόλοιπον 31ης Δεκεμβρίου 1921

29.320.45

Ἀνάλυσις Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων**A'.) Ἐσοδα**

Τὰ ἐν γένει ἔσοδα τοῦ ἔτους 1921 ἀναλύονται ὡς ἑξῆς:

Εἰσπραξεις ἐκ δικαιωμάτων μητέρων κτλ.

1ον) Στ. α̃: Πυθαγόρας	Δρχ.	3.743.50
2ον) Στ. α̃: Σκενδέρμπεης	»	10.419.20
3ον) Στ. α̃: Φιλνιξ (Ἀθην.)	»	4.056.15
4ον) Στ. ο̃ α̃: Προμηθεὺς	»	1.429.50
5ον) Στ. ο̃ α̃: Ἡσίδοος	»	4.350.50
6ον) Στ. ο̃ α̃: Μιαούλης	»	1.305.70
7ον) Στ. ο̃ α̃: Φίλιππος	»	2.108.20
8ον) Στ. ο̃ α̃: Ἀρμονία	»	400—
9ον) Στ. ο̃ α̃: Φοῖνιξ (Θεσ/ν.)	»	230—
10ον) Στ. ο̃ α̃: Κίμων	»	517—
11ον) Στ. ο̃ α̃: Ἴσις	»	826.30
12ον) Στ. ο̃ α̃: Μ. Ἀλέξανδρος	»	848.10
13ον) Στ. ο̃ α̃: Θέμις	»	4.424.—
14ον) Στ. ο̃ α̃: Τσιμισκῆς	»	120—
15ον) ἐξ ἐντευκτηρίου	»	12.800—
16ον) ἐκ διαβατηρίων κτλ.	»	1.308—
17ον) ἐξ ἐνοικίου Ὑπάτου Συμβουλίου		2.250—

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ἔσοδα κατὰ τὸ 1921 Δρχ.

51.136.15

Ὑπόλοιπον 31ης Δεκεμβρίου 1920

19.091.55

Ἦτοι σύνολον ἐσόδων Δρχ.

70.227.70

B'.) Έξοδα

Τὰ ἐν γένει ἔξοδα τοῦ 1921 συμφώνως τοῖς ἐντάγμασιν εἰς βιβλίον Ταμείου ἀναλύονται ὡς ἑξῆς:

1ον) Ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου	Δρχ.	4.754.35
2ον) μηνὸς Μαρτίου	»	4.170.20
Εἰς μεταφασὶν	»	8.924.55

		Ἐκ μεταφορᾶς	Δρχ.	8.924.55
3ον)	μηγὸς	Ἀπριλίου	»	1.671.95
4ον)	»	Μαΐου	»	1.363.60
5ον)	»	Ἰουνίου	»	2.691.95
6ον)	»	Ἰουλίου	»	11.053.80
7ον)	»	Αὐγούστου	»	856.55
8ον)	»	Σεπτεμβρίου	»	1.049.55
9ον)	»	Ὀκτωβρίου	»	2.044.40
10ον)	»	Νοβρίου 1-12	»	1.251.40
11ον)	»	Νοβρίου 12-30	»	3.264.75
12ον)	»	Δεκεμβρίου	»	6.731.75 ἤτοι Δρχ. 40.907.25

πραγματικὸν ὑπόλοιπον μετρητῶν τῆς
31ης Δεκεμβρίου 1921 εἰς τὸ Ταμεῖον Δρχ.

29.320.45

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1921

A'. Ενεργητικὸν

A'. Χρεώγραφα

Ἄξια ἀγορασθέντων χρεωγράφων ἐν συνόλῳ Δρχ. 34.821.50

B'. ἔσοδα

Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καθ' ἕλον τὸ ἔτος 1921
συμφώνως τῇ ἀναλύσει τοῦ ἀπολογισμοῦ

70.227.70

ἤτοι σύνολον Δρχ.

105.049.20

70.227.70

B'. Παθητικὸν

A'. ἔξοδα

Πραγματοποιηθέντα ἔξοδα συμφώνως τῇ ἀναλύσει
τοῦ ἀπολογισμοῦ Δρχ.

40.907.25

B'. ὑπόλοιπον

Ἄξια χρεωγράφων Δρχ. 34.821.50

ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1921 » 29.320.45

64.141.95

ἤτοι σύνολον Δρχ.

105.049.20

Ἀνάλυσις ὑπολοίπου

A'.) χρεώγραφα

Τὰ ἐν τῷ Μεγ.: Ἐπισκευοφουλ.: εὑρισκόμενα χρεώγραφα Δρχ. 34.821.50

Β'. Ταμείον

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1921	29.320.45
Ἦτοι ἐν συνόλῳ Δρχ.	<u>64.141.95</u>

Ἐκ τῆς κινήσεως τῆς Μερίδος ἔσοδα παρατηροῦνται λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐντευκτηρίου· οἱ ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἐκτιθέμενοι ἀριθμοὶ μαρτυροῦσιν εὐγλώττως, ὅτι τὴν βάσιν τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας τοῦ Τεκτονικοῦ ἡμῶν Τάγματος ἀποτελεῖ κυρίως καὶ πρωτίστως τὸ ἐντευκτήριον· οὐδεμίᾳ δὲ ὑφίσταται ἀμφιβολία ὅτι κατὰ τὸ ἐπιρχόμενον ἔτος, ἀντικειμένης τῆς ἐποπτείας τοῦ ἐντευκτηρίου ἐν γένει εἰς μέλος τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατολῆς, θὰ ἐπιτευχθῶσιν ἔτι ἱκανοποιητικώτερα ἀποτελέσματα. (1)

Ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1921.

ὁ Μέγ.: Θησαυροφύλαξ Ν. Νῶε.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Τεκτ.:.

Φίλτ.: Ἀδελ.:.

Ἡ τιμὴ μεθ' ἧς περιέβαλεν ἡμᾶς ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀναθέτουσα τὴν ἐντολήν τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ὑποχρεοῖ ἡμᾶς, ὅπως καὶ αὐθις μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς ἐπιληφθῶμεν τοῦ ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως καὶ ὡς ἐμπρέπει εἰς Τεκτ.: ἐκθέσωμεν τὰς γνώμας ἡμῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Τάγματος.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι αἱ ὑπόδειξις τῆς παρούσης ἐκθέσεως δὲν θέλουσι εὖρη τὴν τύχην τῶν προγενεστέρων, καθ' ὅσον ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἢ ἀποδοχῇ τοῦ καθήκοντος τοῦ Ἐλεγκτοῦ θὰ ἀπέδαινε περιττὴ καὶ ἄχρηστος. Διότι ἡ μὲν ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τοῦ 1919 ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1920, ἡ δὲ ἔκθεσις τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920 δὲν ἀνεγνώσθη καὶ μέχρι σήμερον καὶ ἐπομένως ἡ Γεν. Συνέλευσις δὲν ἔχει ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1920.

Λογιστικὰ βιβλία.

Τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ ὁ ἀπολογισμὸς ἅτινα προσεκομίσθησαν ἡμῖν πρὸς ἔλεγχον ὑπὸ τοῦ Ἀδελ.: Μεγ.: θησαυροφύλακος, μαρτυροῦν

1). Ἡ ὑπόδειξις αὕτη τοῦ Μ.: Θησαυροφύλακος ἐπραγματοποιήθη καὶ ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἢ συγκρότησις Ἐφορείας τοῦ ἐντευκτηρίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ.

δυνως, ὅτι ἐπῆλθε βελτίωσις αἰσθητή εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς Μεγ. Ἀνατ.: Ἡ δὲ τάξις καὶ καθαριότης τῶν βιβλίων προδίδουσι τὸ εὐσυ-
νείδητον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ νέου λογιστοῦ ἀδελ.: Κ. Δότη.

Βιβλίον Ταμείου.

Ἀρχόμενοι τοῦ ἐλέγχου ἐκ τοῦ Βιβλίου Ταμείου ἐξηκριδώσαμεν ὅτι τὰ ἐντάλματα τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν, κατεχωρήθησαν ἐν αὐτῷ ἅπαντα καὶ σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς σφάλματα.

1ον) Τὸ μεταφερθὲν ὑπόλοιπον Ταμείου εἰς νέον κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1921 ἐκ δραχ. 19.091. 55 δέον νὰ εἶνε τὸ ποσὸν δραχμ. 19.093.75. Ὡς τοῦτο ἐξηκριδύθη ὑπὸ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ 1920.

2ον) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 144 ἐντάλμα πληρωμῆς τῆς 26 Μαΐου 1921 ἔχει καταχωρηθῆ εἰς τὸ Βιβλίον Ταμείου διὰ δραχμὰς 628.60 ἐν ᾧ τὰ σχε-
τικὰ δικαιολογητικά δικαιολογοῦν τὴν ἐκδασίν του διὰ δραχμὰς 528.60.

Συνεπῶς μετὰ τὰς δύο ἀνωτέρω ὑποδεικνυμένας διορθώσεις, τὸ ὑπό-
λοιπον τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1921 δέον νὰ παρουσι-
ᾶζῃ τὸ ποσὸν δραχμῶν 29.412.65 ἀντὶ τοῦ ποσοῦ δραχμ. 29.320 45.

Καθολικόν.

Εἰς τὸ τηρούμενον βιβλίον καθολικοῦ δέον νὰ τηρηθῇ ἰδιαιτέρα μερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Μήτηρα Στοῶν.» Ἐνδείκνυται ἡ λογιστικὴ αὕτη μερίς ἵνα εἰς τὸ μέλλον καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς καταθέσεως εἰς τὸ Μεγ. ἠθσαυροφυλάκιον τῶν μητέρων ὑπὸ τῶν Στοῶν, καθ' ὅσον θε-
λήσαντες νὰ ἐξακριβώσωμεν, μὲ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεία κατὰ πόσον ἔλαι αἱ Στοαί, ἐξεπλήρωσαν ἐν καιρῷ τὰς πρὸς τὸ Μεγ. ἠθσα. ὑπο-
χρεώσεις των, δὲν κατορθώσαμεν ἵνα πληροφορήσωμεν τὴν Γεν. Συνέ-
λευσιν.

Ἀπολογισμὸς.

Εἰς τὴν στήλην τῶν ἐξόδων δέον νὰ διορθωθῇ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου τὸ παρουσιάζον δραχ. 29.320.45 ἀντὶ δραχ. 29.412.65.

Ἔσοδα

Συγκρίνοντες τὴν στήλην τῶν ἐσόδων τοῦ 1920 μὲ τὴν τῆς χρή-
σεως 1921 σημειοῦμεν αὐξήσιν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐκ δραχμῶν
13.515.45. Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ τονίσωμεν μετὰ χαρᾶς τὸ σημεῖον
τοῦτο τῆς προόδου τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Τάγματος.

Ἔξοδα.

Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι δαπάναι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὑπερέβησαν κατὰ δραχμ. 7.124.90 τὰς τοῦ 1920. Αὐξήσιν σημειοῦσιν αἱ μερίδες ἐνδίκια, λόγῳ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑποχρεωτικῆς αὐξήσεως καὶ τὰ ἀπρόοπτα ἔξοδα.

Ἐν τῇ ἐξελέγξει τῶν δικαιολογητικῶν τῶν πληρωμῶν, θεωροῦμεν καθήκον νὰ τονώσωμεν ὅτι ἡ διαχείρισις ἐν γένει ἐγένετο μετὰ πάσης φειδοῦς καὶ προσοχῆς.

Γενικαὶ παρατηρήσεις

Ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τάγματος ἡμῶν ὡς νομικοῦ προσώπου. Προτείνομεν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὅπως ἐπιληφθῆ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ διὰ τῶν ἀδελφ. πληρεξουσίων ἐπιτευχθῆ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Τεκτ. ὡς Νομικοῦ προσώπου ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐξαίρεθῆ οὗτος τοῦ Κρατικοῦ ἐλέγχου.

Μέχρι τοῦδε ἡ περιουσία τοῦ Τάγματος κατ' ἀνάγκην εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ ἐκάστοτε Μεγ. ἠθασυροφύλακος, διότι αἱ παρὰ τῇ Τραπεζῇ καταθέσεις τῶν ρευστῶν καὶ τῶν χρεωγράφων εὐρίσκονται ἐπ' ὀνόματι του.

Ὡσαύτως ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν πρότασιν ἡμῶν ἣν εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅπως ἡ περιουσία τοῦ Τάγματος μὴ τοποθετῆται εἰς ἀξίας αἷτινες ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν τῶν χρηματιστηριακῶν διακυμάνσεων. Ἐφ' ὅσον ὁ ἡμέτερος ὄργανισμὸς δὲν εἶνε τοιοῦτος ὥστε νὰ ἔχη ὑπηρεσίαν νὰ παρακολουθῆ τὰς ἀτασθαλίας τῆς χρηματαγορᾶς, δεόν ἡ τοποθέτησις τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος νὰ εἶνε ἀσφαλεστέρα.

Ἴσως τὸ φαινόμενον τῆς ὑπερτιμῆσεως ἐνίων ἀξιῶν νὰ ἐνισχύη παρὰ τισὶ ἐπιχειρήματα ἀντίθετα τῆς γνώμης ἡμῶν. Δέον ὅμως νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι κάθε ἀξία ὑφισταμένη αὐξομειώσεις λόγῳ πολλαπλῶν αἰτίων, παρουσιάζει καὶ τὰς δύο ὀψεις τῆς ζημίας καὶ τοῦ κέρδους.

Αἱ ἀνωτέρω προτάσεις ἡμῶν εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλουσιν ἐκτιμηθῆ παρὰ τῶν Φιλτ. ἀδελφ.

Ἐν ἀν. Ἀθηνῶν Ἰανουάριος 1922.

Ι. ΦΑΣΙΛΗΣ.

Σ. ΝΑΓΟΣ

Δ. ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ Μ. ΑΝΑΤ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΥΣ 1922

1ον Έσοδα

Τὰ μὲν πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὸ ἔτος 1922 ἀνῆλθον ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς ἀναλύονται καὶ κατὰ τὰ οἰκεία γραμμάτια εἰσπράξεως εἰς Δραχ. 69.288.30

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ τὸ ὑπόλοιπον μετρητῶν Ταμείου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1921 ἐκ Δραχ. 29.422.65

Ἦτοι σύνολον ἐσόδων Δραχ. 98.710.95

2ον Ἐξοδα

Τὰ δὲ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατὰ τὸ ἔτος 1922 ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς ἀναλύονται καὶ κατὰ τὰ οἰκεία χρηματικὰ ἐντάλματα ἀνῆλθον εἰς Δραχ. 94.326.15

Ἦτοι ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31-12-22 Δραχ. 4.384.80

Ἀνάλυσις ἐσόδων καὶ ἐξόδων

Τὰ προκύψαντα ἔσοδα τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς λεπτομερῶς ἐκτίθενται προκύπτουν ἐκ τῶν ἑξῆς :

1ον Έσοδα

Μηνιαῖαι συνδρομαὶ Στοιῶν

Στ.: Πυθαγόρας	Δραχ.	2.817—	
» Φοῖνιξ	»	1.467—	
» Προμηθεὺς	»	1.032—	
» Ἡσίοδος	»	1.179—	
» Σκενδέρμπεης	»	3.915—	
» Θέμις	»	1.296—	ἦτοι Δραχ. 11.706—

Παράβολα Στοιῶν

Στ.: Ἀργοναῦται	Δραχ.	100	
» Ἀρμονία	»	100	
» Δωδώνη	»	100	
» Ἴωνία	»	300	
Εἰς μεταφορὰν		600	» 11.706—

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρχ.	600	Δρχ.	11.706
Στ.: Κίμων	»	100		
» Μ. Ἀλέξανδρος	»	100		
» Τσιμισκῆς	»	200		
» Π. Πατρῶν Γερμανός	»	250		
Ἴσις καὶ Διπλ.:	»	<u>131.50</u>	»	1.381.50
Μύητρα Στοῶν				
Στ.: Πυθαγόρας	Δ χ.	2.630		
» Φοῖνιξ (Ἀθηνῶν)	»	1.919		
» Προμηθεύς	»	875		
» Ἡσίοδος	»	1.405		
Στ.: Σκενδέρμπεης	»	2.497.50		
» Θέμις	»	1.995		
» Ἀργοναῦται	»	33.35		
» Δωδώνη	»	1.683.30		
» Ἴωνία	»	4.325		
» Κίμων	»	141.55		
» Μ. Ἀλέξανδρος	»	637.85		
» Τσιμισκῆς	»	403.35		
» Ἴσις	»	385.90		
» Φοῖνιξ(θεσ.)	»	170		
» Σόλων	»	756		
» Φίλιππος	»	1.881.70		
» Μιαούλης	»	<u>1.000</u>	»	22.739.50
Δωρεαὶ πρὸς τὸν Μ.: Διδ.:	»		»	1.500
Ἐνοίκ. Ὑπάτου Συμβ. Δραχ.		1.125		
Διαβατήρια κ.τ.λ.	»	1.031		
Ἀγρίτιμον πωλήσ. 4'8				
Βιβλίον Συν]τα κ. Καν.	»	4.080		
Προῖόν τοκομεριδίων	»	969.30		
Εἰς πράξεις Ἐντευκτ ρ.	»	<u>24.756</u>	»	<u>69.288.30</u>
2ον Ἐξοδα				
Γὰ προκύψαντα ἔξοδα τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος ὡς λεπτομερῶς ἐκτίθενται διετέθησαν ὡς ἑξῆς:				
Λι' Ἐνοίκιον μ' ἕχρι 31 Αὐγούστου 1922	Δραχ.	6.468 —		
» Μισθούς Π. σωπικοῦ	»	6.693 —		
Εἰς μεταφορὰν	»	<u>13161--</u>		

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρχ.	13.161—
» Γ. Ἐξοδα	»	8.767
» Ἀπρόοπτα	»	367
Διὰ φωτισμὸν μέχρι 30 Ν)βρίου	»	8.803.15
» θέρμανσιν	»	1.638.25
» Ἐντευκτήριον (ἀνακαίνισις αὐτοῦ)	»	19.539.75
» Ἐκτύπωσιν 1010 βιβλίων (Συν/των)	»	4.000
» Ἀγορὰν 380 ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου 1600 ἔκ.	»	38.000 Δρχ. 94.326.15

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1922

Α'. Ἐνεργητικὸν

1ον Χρεώγραφα

126 ὁμολογίαι τῶν 30 ἑκατομμυρίων Δαχειοφόρου Δανείου Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δρχ.	13.891.50
1 Ἐντοκον Γραμμάτιον σειρᾶς Β.	»	6.000
10 Ὅμολογίαι τοῦ Δανείου τῶν 300 ἑκατομμυρίων	»	1.950
36 Ὅμολογίαι τοῦ Ἐθν. Δανείου Ἀμύνης	»	2.880
1 Ἐντοκον Γραμμάτιον σειρᾶς Β.	»	10.000
1 Ὅμολογία Ἡνωποιημένου Δανείου	»	100
380 Ὅμολογίαι Δανείου 1600 ἑκατ.	»	38.000 Δρχ. 72.821.50

2ον Ταμεῖον

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31ην Δεκ)βρίου 1922	4.384.80
	<u>77.206.30</u>

Β'. Παθητικόν.

Ἀρχικὸν Κεφάλαιον εἰς χρεώγραφα	Δρχ.	34.821.50
Ἵπόλοιπον εἰς νέον	»	42.384.80
		<u>77.206.30</u>

Ἀνάλυσις ὑπολοίπου 31ης Δεκ)βρίου.

Τὸ ἀνωτέρω ἀναγραφόμενον ποσὸν τῶν ὅπερ παρουσιάζει τὸ εἰς νέον ὑπόλοιπον παριστᾷ τὴν ἐξῆς κατάστασιν ἀναλυόμενον.	Δρχ.	42.384.80
1ον) Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὴν 31ην Δε- κεμβρίου 1922	Δρχ.	4.384.80
2ον) Ἄξια 380 ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου τῶν 1600 ἑκατομμυρ. δρχ.		<u>38.000.</u>
		<u>42.384.80</u>

Συμπέρασμα

Συγκρίνοντας την οικονομική κατάστασιν τοῦ ἔτους 1922 πρὸς τὴν τοῦ ἔτους 1921 συμπεραίνομεν ὅτι αὕτη ηὔξηθη κατὰ Δραχ. 12.962.15

Ἔτος 1922

Ἄξια χρεωγράφων Δραχ. 72.821.50
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ » 4.384.80 » 77.206.30

Ἔτος 1921

Ἄξια χρεωγράφων Δραχ. 34.821.50
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ » 29.422.65 Δραχ. 64.244.15 Δ. 12.962.15

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν τῇ 28 Δεκεμβρίου 1922

Ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ

N. Νῶε.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως ἔτους 1922.**

Ἐκπληροῦντες τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τὴν 29 Δεκεμβρίου 1922, ἐνηργήσαμεν τὸν ἔλεγχον τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1922 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τηρουμένων ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τῆς Γαλην.· Μεγ.· Ἀνατ.· τῆς Ἑλλάδος βιβλίων,

Ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἔλεγχου βεβαιοῦται

Α'. ὅτι αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφαὶ ἐσόδων συμφωνοῦσι πρὸς τὰ σχετικὰ γραμμᾶτια εἰσπράξεως.

Β'. ὅτι αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφαὶ ἐξόδων συμφωνοῦσι πρὸς τὰ σχετικὰ ἐντάλματα πληρωμῶν φέροντα ἐπισυνημμένα πάντα τὰ δικαιολογητικὰ δαπανῶν.

Γ'. ὅτι ὑπάρχει συμφωνία ἐγγραφῶν μεταξύ τοῦ βιβλίου Ταμείου καὶ τῶν εἰδικῶν μερίδων τοῦ Καθολικοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὰ λογιστικὰ βιβλία ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1922

Ἔσοδα	Δραχ.		69288.30
ὑπόλοιπον προηγουμένου ἔτους 1921		Δραχ.	29422.65
		σύνολον	98710.95

Ἐξόδα	Δραχ.		56326.15
--------------	-------	--	----------

ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ 380 ὁμολογίας		
Ἐθν. Λαχειοφόρον Δανείου 6 1/2 % 1922	38000.	94326.15
ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1922		4384.80
Τὸ ἐνεργητικὸν κατὰ τὴν 31ην Δεβρίου 1922 ἀποτελεῖται		
Α'. Χρεώγραφα, ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ὡς ἑξῆς.		
126 ὁμολογίαι Λαχειοφ. Δανείου Ἐθνικῆς Τραπ. 30 ἑκατ.		13891.50
10 » Ἐθν. » » 300 ἑκατ. 5 % 1920		1950
36 » Ἐθνικοῦ » Ἀμύνης		2880
1 » » » Ἡνοποιημένου		100
380 » » Λαχειοφ. Δανείου 6 1/2 % 1922		38000
2 Ἔντοκα Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		16000
		<u>72821.50</u>
Ἐπίλοιπον Ταμείου		4384.80
σύνολον		<u>77206.30</u>

Τὰ ἀνωτέρω χρεώγραφα εὑρίσκονται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Μεγ. Ἐθναυροφυλακίου, πλὴν τῶν 126 ὁμολογιῶν Λαχειοφ. Δάν. Ἐθνικῆς Τραπέζης 30 ἑκ. αἵτινες εἶνε κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐλ. Τεκτόνων, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶνε καὶ 6 ἔντοκα γραμμάτια δραχ. 6000. ἐπίσης κατατεθειμένα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ. Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δεόν νὰ παραληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ αἱ 126 ὁμολογίαι καὶ τὰ ἔντοκα γραμμάτια, καὶ νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Μεγ. Ἐθναυροφυλακίου μετὰ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων. Ἐπίσης ὁ ἄδ. Μέγ. Ἐθναυροφυλάξ πρέπει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅπως εἰσπράξῃ τὸ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ εἰς πίστωσιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὑπάρχον ποσόν, προσερχόμενον ἐξ εἰσπράξεως τῶν ληξάντων τοκομεριδίων τῶν ὡς ἄνω 126 ὁμολογιῶν. Ἐπίσης ὁ ἄδ. Μέγ. Ἐθναυροφυλάξ πρέπει νὰ εἰσπράξῃ καὶ τὸ ποσὸν τὸ προσερχόμενον ἐκ τόκων τῶν ὡς ἄνω γραμματίων.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐξέλεξιν παρετηρήσαμεν ἑλλείψεις τινὰς φύσεως λογιστικῆς, πρὸς διόρθωσιν τῶν ὁποίων ὑποβάλλομεν τὰς ἀκολουθούσους δύο προτάσεις.

Α'. Ἐκ τῶν τηρουμένων βιβλίων καθίσταται δυσχερὴς ὁ ἔλεγχος περὶ τοῦ ἂν τὸ Μέγ. Ἐθναυροφυλάκιον εἰσέπραξε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ συγδρομῶν μνητρων, υἱοθεσιῶν κ. λ. ὡς ἐπίσης καὶ τίνα ποσὰ ὀφείλονται ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων πρὸς τὸ Μέγ. Ἐθναυροφυλά-

κιον. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι δὲν τηρεῖται εἰδικὸν βιβλίον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐμφαίνωνται ταῦτα. Ὡς ἐκ τούτου προτεινομεν ὅπως τηρηθῆται ὑπὸ τοῦ Μεγ.: Θησαυροφ.: εἰδικὸν βιβλίον κατὰ τὸν τύπον τοῦ Καθολικοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ὑπάρχουν αἱ μερίδες, με χρέωσιν καὶ πίστωσιν, ὅλων τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος Σ.: Στ.: Αἱ ἐγγραφὰι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θὰ γίνωνται ὡς ἑξῆς: ὅταν ἡ Μεγ.: Γεν.: Γραμματεία λαμβάνῃ πῖνακα Στοᾶς ἀναγγελλούσης γενομένην ἐν αὐτῇ μύησιν ἢ υἰοθεσίαν, ὁ πῖναξ θὰ παραδίδωται εἰς τὸν ἀδ.: Μέγ.: Θησαυρ.: ὅστις θὰ χρεώσῃ τὴν Στ.: ἐν τῇ μερίδι της μετὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ ταύτης ποσὸν ἐκ τῶν μνητῶν καὶ δικαιωμάτων υἰοθεσίας. Πλὴν τούτου, κατὰ τριμηνίαν ἡ Μέγ.: Γεν.: Γραμματεία θὰ ζητῆ ἀπὸ τὰς Στοᾶς καταλόγους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τούτων ὁ ἀδ.: Μεγ.: Θησαυρ.: θὰ χρεώσῃ ἐκάστην Στ.: ἐν τῇ μερίδι της μετὰ τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐπίσης θὰ χρεῶνται αἱ Στ.: μετὰ πᾶν ποσὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὸ Μέγ.: Θησαυροφυλάκιον ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου. Ἀφ' ἑτέρου θὰ πιστῶνται αἱ μερίδες τῶν Στ.: μετὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλόμενα ποσὰ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ μερίς ἐκάστης Στ.: θὰ παρουσιάσῃ πλήρη τὸν λογαριασμὸν αὐτῆς, ἤτοι τὸ σύνολον τῶν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτῆς, τὰ καταβληθέντα ἐναντι τούτων ποσά, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς της. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου θὰ ὀδηγῆται καὶ ὁ ἀδ.: Μέγ.: Θησαυρ.: ὅπως φροντίσῃ νὰ εἰσπράττῃ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Μέγ.: Θησαυρ.: ποσά, καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐπιμελοῦς ἢ μὴ διαχειρίσεως θὰ εἶνε εὐχερῆς.

Β'. Κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, καθ' ἣν ὑποβάλλεται ἡ οἰκονομικὴ λογοδοσία, συνέρχεται κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ Συντάγματος τὸ λογιστικὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου. Τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα παρουσιάζουν δυσαρμονίαν· διότι ὅταν συνέρχεται ἡ Συνέλευσις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18, δὲν ἔχει ἀκόμη λήξῃ τὸ λογιστικὸν ἔτος, ὡς ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 68, καὶ συνεπῶς ὁ ὑποβαλλόμενος ἀπολογισμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως δὲν εἶνε ἀκριβής. Τοῦτο δὲ φέρει καὶ λογιστικὴν ἀνωμαλίαν, καθόσον τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς τελευταίας τριμηνίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους πραγματοποιοῦνται τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ ἐπομένως ὁ ἀπολογισμὸς δὲν περιέχει πλήρη τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ ἔτους, ἀλλὰ περιέχει κατ' ἀνάγκην τὰ κοινὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ἐννέα μηνῶν τοῦ ὑπολόγου ἔτους καὶ τριῶν τοῦ προηγουμένου.

Ἡ ἀνωμαλία αὕτη δύναται νὰ διορθωθῇ κατὰ δύο τρόπους· α' τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος νὰ συνέρχηται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, ὅποτε καὶ τὸ λογιστικὸν ἔτος θὰ ἔχη πλέον λήξει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου, καὶ θὰ εἶνε ἐπίσης δυνατὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς τελευταίας τριμηνίας τοῦ ὑπολόγου ἔτους καὶ ἐν γένει νὰ κανονισθοῦν πᾶσαι αἱ ἐκκρεμεῖς δοσοληψίαι τούτου, οὕτως ὥστε ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, συνεχρομένην τὸν Φεβρουάριον, θὰ περιέχῃ πλήρη καὶ ἀκριβῆ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπολόγου ἔτους, β') ἀφιεμένου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Συντάγματος ὡς ἔχει, νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 68 ὡς ἑξῆς· «τὸ λογιστικὸν ἔτος τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς ἀρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπιόμενου ἔτους».

Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ ἄρθρου [68 θὰ ἔχωμεν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα, ὡς ἀναφέρομεν ἀνωτέρω, δηλαδὴ ὅταν θὰ συνέρχηται ἡ Γενικὴ Συνέλευσις κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τὸ λογιστικὸν ἔτος θὰ ἔχη λήξῃ πρὸ πολλοῦ, θὰ ἔχουν ἐπίσης κανονισθῇ ἐν τῷ μεταξύ αἱ ἐκκρεμεῖς δοσοληψίαι, καὶ ὁ ὑποβαλλόμενος ἀπολογισμὸς θὰ περιέχῃ πλήρη τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπολόγου ἔτους.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι δέον νὰ προτιμηθῇ ὁ δεύτερος τρόπος, καθόσον ὀριζόμενον τοῦ λογιστικοῦ ἔτους τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς ἀπὸ 1η Σεπτεμβρίου μέχρι 31η Αὐγούστου, τοῦτο θὰ εἶναι σύμφωνον καὶ μὲ τὸ λογιστικὸν ἔτος τὸ ὁποῖον ἀκολουθοῦν αἱ Στοαὶ αἵτινες εἶνε ὑποχρεωμένοι κατὰ τὸν Γενικὸν Κανονισμόν νὰ κλείουν τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν διαχείρισιν τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις εἰς τοὺς νέους ἀξιωματικούς, ἐκλεγμένους κατὰ τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου καὶ ἡ ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως ὑπὸ τῆς ἐκλεγμένης μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Σήμερον ὑπάρχει ἡ διαφορὰ νὰ ἔχη ἄλλο λογιστικὸν ἔτος ἢ Μεγάλῃ Ἀνατολῇ καὶ ἄλλο αἱ Στοαί. Πρὸς τούτοις εὐρίσκομεν κανονικώτερον νὰ ἀρχηται τὸ λογιστικὸν ἔτος μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Στ.: τοῦτο δὲ φρονοῦμεν ὅτι θὰ συντελῇ πρὸς εὐχερέστερον διακανονισμόν τῶν μεταξύ τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: καὶ τῶν Στοῶν λογαριασμῶν.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω προτάσεις τῆς θὰ γείνουν ἀποδεκταί. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην ἀπαιτεῖται ἀπόφασις μόνον τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ἥτις δέον νὰ δώσῃ ἐντολήν εἰς τὸν ἀδ.: Μέγαν θησαυροφύλακα, ὅπως τηρήσῃ τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ προτάσει μας ὑποδεικνύομεν, καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητον. Διὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀπαιτεῖται τροποποίησις

τοῦ ἄρθρου 18 ἢ 68 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἣτις πιστεύομεν ὅτι θὰ εὔρη ὀρθοὺς τοὺς λόγους τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως.

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν τῇ 14 Ἰανουαρίου 1923

Οἱ ἐλεγκταὶ

Θ. Πλοῦμος, Θ. Ζαχαρόπουλος, Ἀδ. Καρτουλάρης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ Μ.: ΑΝΑΤ.: ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1923

Αὐτὸν Ἔσοδα.

Τὰ μὲν πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἀνῆλθον ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς ἀναλύω καὶ κατὰ τὰ οἰκεία γραμμάτια εἰσπράξεως εἰς

Δρχ. 140,561.75

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ τὸ ὑπόλοιπον μετρητῶν Ταμείου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1922 »

4,384.80 Δρχ. 144,946.55

Βον ἔξοδα

Τὰ δὲ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατὰ τὸ ἔτος 1923 ὡς κατωτέρω λεπτομερῶς ἀναλύω καὶ κατὰ τὰ οἰκεία χρημ. ἐντάλματα ἀνῆλθον εἰς Δρχ. 123,013.15

Ἦτοι ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31—12—923 »

21,933.40 Δρχ. 144,946.55

Ἀνάλυσις Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων

Α'. Ἔσοδα

Τὰ προκύψαντα ἔσοδα ὡς λεπτομερῶς ἐκτίθενται προκύπτουν ἐκ τῶν ἑξῆς.

1ον Μύητρα Στοῶν

Πυθαγόρας	Δρχ.	3,512.50
Σκενδέρομπεης	»	5,052.50
Δωδώνη	»	931.70

Φίλιππος	Δραχ.	4.099	
Φοῖνιξ (Θεσ/νίκης)	»	2.023.35	
Σόλων	»	8.541.80	
Ύψηλάντης	»	1.138.20	
Φοῖνιξ (Ἀθηνῶν)	»	2.795.65	
Κίμων	»	3.334.20	
Προμηθεύς	»	1.240	
Ἴσις	»	1.940	
Π. Πατρῶν Γερμανός	»	091.60	
Ἑλπίς	»	533.50	
Ἡσίοδος	»	3.695	
Μέγας Ἀλέξανδρος	»	525.05	
Μιαούλης	»	1.757	
Θέμις	»	2.077.50	Δραχ. 43.288.55
2ον Συνδρομαί Στοῶν			
Πυθαγόρας	Δραχ.	8.937	
Σκενδέρμπεης	»	11.343	
Ύψηλάντης	»	1.237	
Φοῖνιξ (Ἀθηνῶν)	»	3.346	
Προμηθεύς	»	3.531	
Ἡσίοδος	»	1.053	
Θέμις	»	3.024	» 32.471
3ον Παράβολα Στοῶν			
Φοῖνιξ 1922	Δραχ.	100	
Φίλιππος	»	300	
Δωδώνη	»	300	
Κίμων	»	1.648	
Μέγας Ἀλέξανδρος	»	300	
Ἀργοναῦται	»	300	
Σόλων	»	1.080	
Ζήνων	»	2.560	
Κινύρας	»	640	
Ἴσις	»	648	
Π. Π. Γερμανός	»	300	
Ἑλπίς	»	300	
Μιαούλης	»	300	» 8.776
4ον Ἱδρυτικά Διπλώματα			
Μέγας Ἀλέξανδρος	»	300	
Κινύρας	»	640	
Ἄρμονία	»	300	
Π. Πατρῶν Γερμανός	»	300	
Ἑλπίς	»	300	

Ἐδελφοποιήσεις	Δρχ.	300		
Βυζάντιον	»	300	Δρχ.	2.440
5ον Συντακτικὰ καὶ Κανονισμοὶ				
Πωληθέντα βιβλία 459 καὶ 10			»	4.590
6ον Ἐνοίκιον Ὑπάτου Συμβουλίου				
Ἐνοίκια Ὑπάτου Συμβουλίου			»	1.125
7ον Περιζώματα				
Ἄξια 20 περιζωμάτων καὶ 25			»	500
8ον Προϊὸν Τοκομεριδίων				
Προϊὸν Τοκομεριδίων			»	4.480.05
9ον Διαβατήρια κ.τ.λ.				
Εἰσπράξεις ἐκ διαβατηρίων κ.τ.λ.			»	3.636.15
10ον Ἐντευκτήριον				
Εἰσπράξεις Ἐντευκτηρίου			»	39.255
			Σύνολον Ἐσόδων	Δρχ. 140.561.75

Β'. Ἐξοδα

Τὰ προκύψαντα ἔξοδα ὡς λεπτομερῶς ἐκτίθενται διετέθησαν ὡς ἑξῆς:

1ον ἔξοδα Ἐντευκτηρίου

Κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ καθι- σμάτων καὶ πολυθρονῶν	Δρχ.	6.330		
Ἐξοδα ἐροστῆς ἀδελ. Ἀμερικανῶν	»	6.000		
Ἀγορὰ 350 δεσμίδων παιγνιοχ.	»	6.700		
Κανον. Ἐντευκτηρίου καὶ ἔντυπα	»	2.280		
Δικαστικὰ ἔξοδα δίκης ἐξώσεως	»	684		
Ἐπισκευὴ καὶ νικέλευσις ξιφῶν	»	751.75		
» Θερμαστρῶν	»	540		
Ἀγορὰ παραπετασμάτων ναοῦ	»	443.40	Δρχ.	23.729.15
Ἐξοδα παιγνίου Ἐντευκτηρίου	»			3.277.85 » 27.007

2ον Ἐνοίκιον

Ἐνοίκιον ἀπὸ 1 Σεπ)βρίου 1922 - 31 Δεκ)βρίου 1923	»	19.680.55		
---	---	-----------	--	--

3ον Ἐπισκευὴ ναοῦ

Ἀνακαίνισις ναοῦ καὶ προιάου	»	18.452		
------------------------------	---	--------	--	--

4ον Φωτισμὸς

Φωτισμὸς ἀπὸ 1 Δε)βρίου 1922 - 30 8)βρίου 1923	»	14.197.55		
--	---	-----------	--	--

5ον Μισθοὶ

Μισθοὶ προσωπικοῦ	»	9.247.30		
-------------------	---	----------	--	--

6ον Θέρμανσις

Ἐξοδα θερμάνσεως	»	3.439		
------------------	---	-------	--	--

7ον Γενικὰ ἔξοδα

Ἐξοδα ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους 1923	»	15.989.75		
--------------------------------	---	-----------	--	--

8ον Ἐντοκα Γραμμάτια

Ἀγορὰ 2 ἐντόκων γραμ. ὑπ' ἀριθ. 83236. καὶ 27.780	»	15.000		
---	---	--------	--	--

Σύνολον ἔξόδων Δρχ. 123.013.15

ΓΕΝ. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1923.

Α'. Ένεργητικόν

1ον Χρεώγραφα

126 Όμολογίαι Λαχειοφόρου Δανείου τῶν 30.000.000.	Δραχ.	13.891.50
10 Όμολογίαι τοῦ Δανείου τῶν 300.000.000	»	1.950
36 Όμολογίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Ἀμύνης	»	2.880 —
1 Όμολογία Ἡνοποιημένου Δαν.	»	100 —
380 Όμολογίαι τῶν 1.600.000.000	»	38.000 —
4 Ἐντοκα Γραμμάτια	»	31.000 — Δρ. 87.821.50

2ον Ταμείον

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	»	21.933.40	» 109.754.90
----------------------	---	-----------	--------------

Β'. Παθητικόν

Κεφάλαιον εἰς Χρεώγραφα ἔτους 1921	Δραχ.	34.821.50	
» » » » 1922	»	38.000	
ἤτοι σύνολον	»	72.821.50	
Υπόλοιπον εἰς νέον	»	36.933.40	Δ. 109.754.90

Ἀνάλυσις ὑπολοίπου

Τὸ ἀνωτέρω ἀναγραφόμενον ποσόν τῶν Δραχ.		36.933.40
--	--	-----------

ὅπερ παρουσιάζει τὸ εἰς νέον ὑπόλοιπον

παριστᾷ τὴν ἐξῆς κατάστασιν, ἀναλυόμενον.

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ Δραχ. 21.933.40

καὶ ἀξία 2 ἐντόκων γραμμα-

τίων ὑπ' ἀριθ. 83236 σειρᾶς Β. καὶ

27780 σειρᾶς ΣΤ. Δραχ. 15.000 Δραχ. 36.933.40

Συμπέρασμα

Συγκρίνοντες τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔτους 1923 πρὸς τὴν τοῦ ἔτους 1922 συμπεραίνομεν ὅτι αὕτη ἠϋξήθη κατὰ Δραχ. 32.548.60 ἤτοι ἔτους 1923

Ἀξία χρεωγράφων Δραχ. 87.821.50

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ » 21.933.40 Δραχ. 109.754.90

Ἔτους 1922.

Ἀξία χρεωγράφων Δραχ. 72821.50

Μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ » 4.384.80 » 77.206.30 » 32.548.60

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν τῇ 28 Δεκεμβρίου 1923

Ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ

Ν. Νῶε

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Φίλτ.:. αδελ.:.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ὑμετέραν κρίσιν καὶ ἔγκρισιν τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων καὶ Λογιστικῶν βιβλίων προκύψαντα ἀποτελέσματα ἐξ ὧν ἐμφαίνονται, τὰ χορηγηθέντα χρηματικά ποσὰ ἐκ μέρους τῶν Σ.: Στοῶν δι' ἀρωγὴν τῶν ἀδελ.: προσφύγων, τὰ διανεμηθέντα εἰς ἀδελ.: πρόσφυγας, ὡς καὶ εἰς πρόσφυγας, καὶ τὸ ἐναπομείναν ὑπόλοιπον ἐξ αὐτῶν.

Α'. Εἰσπράξεις Στοῶν.

Τὰ χορηγηθέντα ποσὰ ἐκ μέρους τῶν Σ.: Στοῶν ἀναλύονται ὡς ἑξῆς :

Σκενδέρουμπτης	Δρχ.	4.352.80	
Φοῖνιξ (Ἀθηνῶν)	»	3.664.30	
Ἡσίοδος	»	331	
Προμηθεὺς	»	1.500	
Πυθαγόρας	»	1.000	
Δωδώνη	»	195.30	
Ἀργοναῦται	»	1.500	
Ἰοῖς £ 100 εἰς Δρχ. 358	»	35.800	
Κίμων £ 3 εἰς 330	»	990	
Μ.: Ἀλέξανδρος (Ἀλεξανδρείας)	»	15.550	
Μεγάλη Ἀνατολὴ Ἰταλίας			
Lirettes 1000 εἰς 150	»	1.498 Δρχ.	66.381.40

Β'. Χορηγηθέντα βοηθήματα

Τὰ χορηγηθέντα βοηθήματα εἰς ἀδελφούς πρόσφυγας, ὡς καὶ εἰς πρόσφυγας συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἀποδείξεις αὐτῶν ἀνῆλθον εἰς

Ἦτοι ὑπόλοιπον

Δραχ. 21.500
44.881.40

Ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν τῇ 28 Δεκεμβρίου 1923

ὁ Μέγας Θησαυροφύλαξ Ν. Νῶε

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διὰ τὸν Ἐλεγχον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἔτους 1923.

Φίλτ.:. Ἀδελφοί

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Γεν.: Συνέλευσιν τὸ πόρισμα τῆς ἐνεργηθείσης παρ' ἡμῶν ἐξελέξεως τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1923

Πρὸς τοῦτο ἐξητάσαμεν λεπτομερῶς πάντα τὰ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τῆς Γαλην.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος σχετικά βιβλία ἐκ τῶν ὁποίων βεβαιοῦται.

- Α.) Ὅτι αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφαὶ ἐσόδων συμφωνοῦσι πρὸς τὰ σχετικά γραμμάτια εἰσπράξεως.
 Β.) Ὅτι αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφαὶ ἐξόδων συμφωνοῦσι πρὸς τὰ σχετικά ἐντάλματα πληρωμῶν φέροντα ἐπισυνημμένα πάντα τὰ δικαιολογητικά δαπανῶν.
 Γ.) Ὅτι ὑπάρχει συμφωνία ἐγγραφῶν μεταξὺ τοῦ βιβλίου Ταμείου καὶ τῶν εἰδικῶν μερίδων τοῦ Καθολικοῦ.
 Συμφώνως πρὸς τὰ λογιστικά βιβλία ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1923

Ἔσοδα		140561.75
ὑπόλοιπον προηγούμενου ἔτους 1922		4384.80
σύνολον		144946.55
Ἔξοδα	108013.15	
διετέθησαν εἰς ἔντοκα γραμμάτια	15.000.	123013.15
ὑπόλοιπον Ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1923		21933.40

Τὸ ἐνεργητικὸν κατὰ τὴν 31 Δεβρίου 1923 ἀποτελεῖται.

1) Χρεώγραφα ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ὡς ἐξῆς		
126 ὁμολογίαι διαχ. Δαν. Ἐθνικῆς Τραπέζης 30 ἔκ		13.891.50
10 » » Ἐθν. διαχ. Δαν. 300 ἔκ. 5% 1920		1.950.
36 » » Ἐθνικοῦ Δανείου Ἀμύνης		2.880.
1 » » » Ἡνοποιοι.		100.
380 » Λαχειοφ. Δαν. 6 1/2 % 1922		38.000.
2) Ἔντοκα Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		31.000.
		87.821.50
3) Ὑπόλοιπον Ταμείου		21.933.40
Σύνολον		109.754.90

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εὐρίσκονται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Μεγ.:

Θησαυροφυλακίου καταμετρηθέντα παρ' ἡμῶν	
10 ὁμολογίαι 300.000.000	
36 » » Ἐθν. Δαν. Ἀμύνης	
1 » » » Ἡνοποιοιμ.	
380 » Λαχ. » 6 1/2 % 1922	

Ἔντοκα Γραμμάτια ἀξίας 25000 καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν μετρητῶν δρ. 21.933.40. Αἱ 106 ὁμολογίαι Λαχ. Δαν. Ἐθν. Τραπέζης 30.000000 καὶ ἔντοκα Γραμμάτια ἀξίας 6000 εὐρίσκονται κατατεθειμένα παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐλευθέρων Τεκτόνων Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως παραληφθῶσιν τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ κατατεθῶσιν ἐν τῷ Χρηματοκιβωτίῳ τοῦ Μεγ.: Θησαυροφυλακίου, μετὰ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων.

Ἐπίσης ὁ ἀδ.: Μέγ.: Θησαυροφύλαξ πρέπει νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ τὸ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ ὑπάρχον παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τρα-

πέξη ποσὸν προερχόμενον ἐξ εἰσπράξεως τῶν ληξάντων τοκομεριδίων τῶν ἄνω ὁμολογιῶν, ὡς ἐπίσης νὰ εἰσπράξη καὶ τοὺς ὀφειλομένους τόκους τῶν ὡς ἄνω γραμματίων τῶν δραχ. 6000.

Ὑποβάλλομεν τὴν γνώμην ὅπως τὸ Μεγ. Ἐθναυροφυλάκιον κρατῆ μετρητὰ διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας μέχρι ποσοῦ 10 — 15000 τὸ δὲ ἐπὶ πλεόν τούτου νὰ διαθέτῃ ἐντόκως εἴτε εἰς ἔντοκα γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἴτε εἰς ἀγορὰν στερεῶν χρεωγράφων κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Μεγ. Ἀνατ.:

Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἡ Συνέλευσις ὅτι ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ δηλ. τῆς περιουσίας τοῦ Τάγματος εἶνε ἀνωτέρα τῆς ἀναγραφομένης ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ. Καθόσον ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὰ χρεώγραφα μὲ τὴν σημερινὴν ἀξίαν των θὰ ἔχωμεν

118 ὁμολ. Λαχειοφ. Δαν. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 2 1/2 % 1912		
	πρὸς δρ. 101	δρ. 11918
8 ὅμοιοι ὁμολ. κληρωθεῖσαι εἰς τὸ ἄριον πρὸς ἔρ. 100	»	800
10 ὁμολογίαι Ἐθν. Λαχειοφ. Δαν. 300 ἑκατ. κληρωθεῖσαι		3000
26 ὁμολογίαι Ἐθνικοῦ Δανείου Ἀμύνης πρὸς 520		13520
10 » » » » κληρωθεῖσαι £ 40		
	πρὸς 215	8600
1 ὁμολογία Ἐθνικοῦ Ἡνωποιημένου Δανείου		100
380 » Ἐθνικοῦ Λαχειοφ. δαν 6 1/2 % 1922 πρὸς 93		35340
Ἐντοκα Γραμμάτια Ἐθνικῆς Ἀμύνης		31000
	ἀξία χρεωγράφων	104278
	ὑπόλοιπον Ταμείου	21933.40
	Σύνολον	126211.40

Ἦτοι ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ εἶνε ἀνωτέρα τῆς ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναγραφομένης κατὰ δραχμὰς 16456.50.⁽¹⁾

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν γνώμην ὅπως ἐκποιηθῶσιν αἱ 118 ὁμολογίαι τοῦ Λαχειοφόρου Δανείου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 2 1/2 % 1912, αἵτινες δίδουσι τόκον μόνον 2 1/2 %, καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τούτων ποσὸν διατεθῆ, εἴτε εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἀποφέροντα τόκον 7 % εἴτε εἰς ἀγορὰν στερεῶν χρεωγράφων ἀποφερόντων τόκον 7 % ἢ ἀνώτερον. Καθόσον νομίζομεν ὅτι δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ἔχωμεν δρ. 12000 μὲ τόκον 2 1/2 % ἐνῶ δυνάμεθα νὰ εἰσπράξωμεν τόκον 7 % καὶ νὰ αὐξήσωμεν οὕτω τὸ εἰσόδημα τοῦ Τάγματος.

Θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσωμεν ὅπως ἡ Μεγ. Ἀνατολὴ δώσῃ ἐντολὴν εἰς πάσας τὰς Σ. Σ. Στ. Στ. ἵνα ἀναγγέλλωσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰς γενομένας ἐν αὐταῖς μῆσεις καὶ υἱοθεσίας

1). Σ. Σ. Πυθαγόρου. Εὐλόγως ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναβιβάζει τὴν περιουσίαν τοῦ Τάγματος κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1923 ἀπὸ δρ. 109.754.90, κατὰ τὸν Ἰσολογισμὸν, εἰς δρ. 126.211.40. Καὶ τοῦ ποσοῦ ὁμοῦ τούτου πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ πολὺ ἀνωτέρα κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919 κτηθείσης κινητῆς περιουσίας, δι' ἣν ἐδαπανήθησαν περίπου 70.000 δραχμαὶ ἰδίως δι' ἐπιπλοῦσιν χρήσιμον κλι

ἵνα χρεῶται ἐκίστη ἐν τῇ μερίδι τῆς μὲ τὰ δικαιώματα τοῦ Μέγ.: Θησαυροφυλακίου. Ἐπίσης γ' ἀπρστέλλωσι κατὰ τριμηνίαν καταστάσεις τῶν γενομένων εἰσπράξεων ἐκ συνδρομῶν, ἵνα γίνωνται αἱ σχετικαὶ ἔγγραφα ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ τῶν μερίδων Στοῶν, καθόσον ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου ἐμφαίνονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν Στοῶν καὶ ὁδηγεῖται ὁ Μέγ.: Θησαυροφύλαξ ὅπως ἐνεργῇ τὰς εἰσπράξεις τῆς Μέγ.: Ἀνατολῆς, συγχρόνως δὲ θὰ καθίσταται εὐχερῆς ὁ πραγματικὸς ἔλεγχος οὐχὶ μόνον τοῦ Μέγ.: Θησαυροφυλακίου ἀλλὰ καὶ τῶν Στοῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως παρατήρησεν ὅτι παρ' ὅλας τὰς γενομένας ἐκτάκτους δαπάνας κατὰ τὸ ἔτος 1923 ὀφειλομένας εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἐντευκτηρίου, ἡ παρουσία τοῦ Τάγματος ηὐξήθη κατὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος κατὰ 32000. Τοῦτο παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ οἰκονομικὴ αὐτῆ ἐνίσχυσις, ταχέως θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν τῆς ἀτοκότητος ἰδίου Τεκτ.: Μεγάρου τὸ ὅποιον μεγάλως θὰ συμβάλῃ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ὅλην λειτουργίαν τοῦ Τάγματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς Συνελεύσεως ἐνηργήσαμεν τὸν ἔλεγχον τῶν προσφυγικῶν χρημάτων, ἡ διαχείρισις τῶν ὁμοίων ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἐχορηγήθησαν παρὰ τῶν Στοῶν εἰσφοραὶ συμφώνως πρὸς τὰς καταστάσεις ἐν ὅλῳ	δρχ.	66381.40
Διετέθησαν εἰς διαφόρους συνδρομάς, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις	δρχ.	21500.—
B Ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1923	>	<u>44881.40</u>

αἵτινες εὐρίσκονται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τῆς Μέγ.: Ἀνατολῆς καὶ κατεμετρήθησαν παρ' ἡμῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσῃ ὅτι εὖρε μεγίστην τάξιν εἰς τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν διαχείρισιν.

Ἐν Ἀνατ.: Ἀθηνῶν τῇ 25 Ἰανουαρίου 1924

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Θεοχαρόπουλος, Θ. Πλοῦμος, Τάκης Μελετόπουλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἐν Ἀνατ.: Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῷ Τεκτον.: Μεγάρῳ σήμερον 21ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1924 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Σπυρ. Θεοχαρόπουλος, Τάκης Μελετόπουλος καὶ Θεόδ. Πλοῦμος ἀποτελοῦντες τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ἐκλεγείσαν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 28 Δεκεμβρίου 1923, κατεμετρήσαμεν τὰ ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τῆς Γαλην.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος φυλαττόμενα ποσά, παρόντος καὶ τοῦ Μεγ.: Θησαυροφύλακος ἀδ.: Νικολ. Νῶς καὶ εὐρομεν τὰ ἑξῆς.

380 (τριακοσίας ὀγδοήκοντα) ὁμολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχειοφόρου Δα-
 γείου 6 1/2 % 1922.

36	(τριάκοντα ἕξ) ὁμολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου ἀμύνης 5 % 1907.
10	(δέκα) ὁμολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχειοφ. Δανείου 300 ἐκ 5% 1920.
1	(μία) ὁμολογίαν τοῦ Ἐθνικοῦ ἠνοποιημένου Δανείου 5 % 1898
	Ἔντοκα γραμμάτια δραχμῶν ἐν ὄλφ εἰκοσιπέντε χιλιάδων (25000)
31211.30	δραχμὰς τριάκοντα μίαν χιλιάδας διακοσίας ἕνδεκα καὶ 30% ὑπόλοιπον τοῦ Μεγ.·. Θησαυρ. κατὰ τὴν 21 Ἰανουαρ. 1924
33981.40	δραχμὰς τριάκοντα τρεῖς χιλιάδας ἑννεακοσίας ὀγδοήκοντα μίαν καὶ 40% ὑπόλοιπον τῶν προσφυγικῶν χρημάτων κατὰ τὴν 21 Ἰανουαρίου 1924.
65192.70	ἐν ὄλφ δραχμὰς μετρητὰς, Τὰ ἀνωτέρω ποσὰ εἶνε σύμφωνα πρὸς τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς Γαλ.·. Μεγ.·. Ἀνατ.·.
	Τὸ παρὸν ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἢ Ἐξελεγκτικῆ Ἐπιτροπῆ ὁ Μέγ.·. Θησαυροφ.·. Σ. Θεοχαρόπουλος Ν. Νῶε. Τάκης Μελετόπουλος Θ. Πλοῦμος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἔτους 1923.

Κατ' ἐντελὴν τῆς Συνελεύσεως ἐνηγογήσαμεν Ἐλεγχον τοῦ λογαριασμοῦ τῆς παρὰ τῆς ἐν Ἀν.·. Σμύρνης Σ.·. Στ.·. «Ἴωνία» ἐμβασθέντων εἰς τὸ Μέγα θησαυροφυλάκιον ποσῶν καὶ ὑποβάλλομεν τὸ πόρισμα ἡμῶν

Συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147 ἔγγραφον τῆς 4ης Ἰουνίου 1922 τῆς ἐν λόγφ Σ.·. Στ.·. καὶ τὰς ἐπισυναπτομένας τούτφ ἀναλυτικὰς καταστάσεις, αὕτη ἀπέστειλεν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1922 ὡς δικαιώματα τοῦ Μεγ.·. Θησαυροφυλακίου ἐν ὄλφ Δραχ. 5683

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ

2]3 ἐκ μνήσεων Α'.·. Βαθ.·. εἰς τὸ 1]2

ἐκ μνήσεων Β καὶ Γ'.·. καὶ εἰς τὸ

Σύνολον τῶν υἱοθεσιῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον ὅμως 67 τοῦ Συντάγματος αἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Σ.·. Στ.·. ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Μ.·. Θησαυρ.·. μόνον τὸ 1/3 ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων παρ' αὐτῶν ἐκ μνήσεων καὶ υἱοθεσιῶν.

Ἐπομένως ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλῃ μόνον Δραχ. 3082

Συνεπῶς κατέβαλεν ἐπὶ πλέον Δραχ. 2601

αἵτινες δέον νὰ επιστραφῶσιν αὐτῇ.

Ἐν Ἀνατ.·. Ἀθηνῶν τῇ 25 Ἰανουαρίου 1924.

Ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπῆ.

Σ. Θεοχαρόπουλος, Θ. Πλοῦμος, Τάκης Μελετόπουλος.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΤΕΧΝΗ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ - ΕΜΠΟΡΙΑ

ὑπὸ Τεκτόνων ἀσκούμεναι ἐν Ἀθήναις

Ἱατρικῆς διάφοροι κλάδοι

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ

Κατρὸς Μιχαὴλ Ν. ὁδ. Προαστείου 24.
Ναυπλιώτης Κωνσταντῖνος Ι. ὁδ. Μιαούλη 24.
Ταμπουρᾶς Κ. ὁδ. Ἀκαδημίας 76.
Φωτόπουλος Β. ὁδ. Σατωβριάνδου 11.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Κ. Α. Π.

Ἀργυρόπουλος Ἀθ. ὁδ. Ἀκαδημίας 7α.
Δαμιλάκος Ἐλπιδοφόρος ὁδ. Θεμιστοκλέους 64
Δούκας Χρ. Ἐπιμελητῆς Νοσοκ. Συγγροῦ ὁδ. Γεραλίου 34.
Κυριαζόπουλος Κ. ὁδ. Θεμιστοκλέους 13.
Τρόνος Φραγκίσκος ὁδ. Ναυαρίνου 10.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ

Καρδαμάτης Κ. ὁδ. Τσακάλωφ 17Α

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ἐν γένει

Βαλέττας Ἐμμανουὴλ ὁδ. Πανεπιστημίου 38
Βούτλας Β. Διευθ. Εὐαγγελισμοῦ ὁδ. Ἀγ. Κωννουσταντίνου 23.
Ἡλιόπουλος Ν. ἱατρὸς Β. Ναυτικοῦ ὁδὸς Γεραλίου 11.
Κυλογήρου Περικλῆς ἱατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ».
Καρζῆς Ἐμμαν. ὁδ. Πατησίων 52α.
Κομνηγὸς Διομήδης Ἐπιμελητῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς Πανε-
πιστημίου ὁδὸς Μαυρομιχάλη 6α (3-6 μ.)
Μαργαρίτης Ι. ὁδ. Βουλῆς 24.
Οἰκονομίδης Χρήστος ὁδ. Παράσχου 16. Τέρμα Ἴπποκράτους.
Περάκης Κ. ὁδ. Βουκουρεστίου 25 (Νέα Κλινική—Πατήσια)
Πεταλᾶς Ἄνδρ. ὁδ. Καλλιθέας 81.
Ποντίδας Ἀθ. ὁδ. Κατῆρ 2.
Τερζάκης Μιχ. ὁδ. Δεληγιώργη 7.
Φερεντίνος Γ. ἱατρὸς Γαλλικοῦ Νοσοκ. ὁδ. Γ'. Σεπτεμβρίου 87.
Χρυσοχοῦδης Ἀλεξ. ὁδ. Τσαμαδοῦ 36.

ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ θεραπεία Βιολογικὸν Ἰνστιτούτον ὁδ. Δεληγιώργη 14.

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ & ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Χάρτ Εὐτύχιος ὁδ. Ἀχαρνῶν 105

ΧΗΜΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Βασιλείου Β. Χημικὸς μικροβιολόγος ὁδ. Δεληγιώργη 14.
Μουτούσης Κ. ἱατρὸς μικροβιολόγος ὁδ. Σκουφᾶ 73

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

Ἀγγελίδης Σωτήριος ἐσ. ἱατρὸς χειρ. κλινικῆς Πανεπιστημίου —
ὁδ. Σεπολίων 28
Καρδαμάτης Κ. ὀρθοπαιδικὸς ὁδ. Τσακάλωφ 17α
Σιγάλας Μαρῖνος πλατεία Μοναστηρακίου

Ὀδοντοϊατρική.

Καρέλλης Ἰωάννης Ὀδός Ἀγ. Κωνσταντίνου 10^α
Κοντοφρύδης Ἀντώνιος ὁδ. Σίνα—Καπλανῶν 7.
Λυμπερόπουλος Κ. ὁδ. Ἐρμού 46.
Παπαντωνόπουλος Ν. καθηγητῆς ὁδ. Καραγεώργη Σερβίας 9.

Κτηνιατρική

Βαφειόπουλος Δ. ἀρχικτηνίατρος ὁδ. Σόλωνος 44.

Φαρμακεμπορία-Φαρμακοποιία

Ἀπαλύρας Ἀθ. ὁδ. Γ' Σεπτεμβρίου 5.
Δασκαλάκης Μικήτας ὁδ. Ἀθηνᾶς 2 πλ. Ὀμονοίας.
Εὐγένιαδης καὶ Καράλης— ὁδ. Ἀγ. Κωνσταντίνου 3
Ζαούσης Γ. ὁδ. Σταδίου 46.
Κατσούλης Θεμ. ὁδ. Ἀγ. Κωνσταντίνου 33.
Κουβέλης Ἀλέξανδρος— ὁδ. Ψαρρῶν 43.
Δαμπρινόπουλος Ζαφείριος—ὁδ. Μαυρομιχάλη 139.

Μηχανική - Ἀρχιτεκτονική

Θεοχάρης Πάνος ὁδ. Γερανίου 6.
Κακιούζης Σπυρίδων, πρῶην Νομομηχανικός—ὁδ. Βουκουρεστίου 37.
Κυριακός.—Γραφεῖον ἐργοληπτ. κλπ. ὁδ. Αἰνιᾶνος 6.
Τσιρμπίνος Ἀντώνιος ὁδός Σολωνος 42

Κ Α Λ Α Ι Τ Ε Χ Ν Α Ι

Λάβδας Ν. διευθ. σχολῶν Ἀθ. Μανδολινάτας ὁδ. Καραγεώργη 11

Βιομηχανία Καλλιτεχνικαί

Ἀλφιέρης Κ. ὄρολογοποιός ὁδ. Περματζόγλου 4.
Ἀρνώτης Μ. βιβλιοδετεῖον ὁδ. Χαριλάου Τρικούπη 77.
Ἐργίνος Ἰ λιθογραφεῖον ὁδ. Ἀρσάκη 4.
Καργιωτάκης—βιβλιοδετεῖον κλπ.—ὁδ. Ἀρισταΐδου
Λάϊος Ἀ. ζωγράφος (φωτοτυπ. γραφαί κλ.) ὁδ. Κολοκοτρώνη 55.
Μπούκας Α. φωτογραφεῖον ὁδ. Φιλελλήνων Πέτα 1.
Ντούμας Σερραφεῖμ χρυσοχός ὁδ. Αἰόλου 61.
Παπαμήτρος φωτογραφεῖον ὁδ. Αἰόλου, ἐναντι Χρυσοσηπλαιωτίσεως.
Παπαχρυσάνθου Χρυσάνθος, λιθογραφεῖον ὁδ. Πραξιτέλους 12.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

(Εἰσαγωγή—Ἐξαγωγή)

Ἀθῆναι.—Βεζύρης Δημήτριος ὁδ. Σταδίου 53.—Τηλ. 14—73.
«Γκρέκ» Οἶκος διαφημίσεων καὶ ἐμπορίου.—Τυπογραφεῖον κ.λ.
Παπαδόπουλος καὶ Καρμύρης ὁδ. Καίρη 2.
Βόλος.—Πάνος Ν. Χατζηκωνσταντίνου προμηθευτῆς ἐγχωρίων προτόγτων.
Ἰωάννινα.—Γ. Β. Ράδος (ἀποικιακά, δημητριακά, ἐδάδιμα, ποτά.—Ἰδιωτικὸν
Καπνεργαστήσιον. Ποτοποιεῖ ἐν Πειραιεῖ.
> Ἰωάννης Π. Στ. Ἰωαννίδης (ἀντιπροσωπεῖαι—ἀσφάλειαι).

Οἱ Τέκτονες ἐπαγγελματῆται πάσης πόλεως παρακαλοῦνται αὐθις νὰ
δηλώσωσιν ἀκριβῆ διευθύνσιν καὶ εἰδικότητα ἐπαγγέλματος καὶ ἐκεῖ-
νοι ἔτι, ὧν αἱ διευθύνσεις ἐδημοσιεύοντο εἰς τὰ τεύχη τοῦ λήξαντος
ἔτους, ἵνα συμπληρωθῆ βαθμηθῶν πλήρης καὶ διαρκῆς πῖναξ